Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul III — Nr. 244
Marți 28 august 1956

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R. P. R.

In acest număr :

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș vizitează unități agricole din R. S. S. Ucraineană

La invitația C.C. al P.C. din Ucraina și a Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C.C. al P.M.R., și Al. Moghioroș, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.P.R., au plecat vineri 24 august spre Kiev într-o vizită neoficială, pentru a cunoaște producția agricolă, munca S.M.T.-urilor, a colhozurilor și sovhozurilor Republicii Sovietice Socialiste Ucrainene.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Al. Moghioroș, care sînt însoțiți de un grup de specialiști din agricultură, au sosit la 24 august la Kiev.

Pe aerodromul din Kiev oaspeții au fost întîmpinați de A. I. Kiricenko, prim-secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, membri ai Prezidiului și secretari ai C.C. al P.C. din Ucraina, lucrători din conducerea Comitetului regional și Comitetului orășenesc de partid Kiev.

Tovarășul A. I. Kiricenko, prim-secretar al C.C. al P.C. din Ucraina, și tov. N. T. Kalcenko, președinte al Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene, au oferit un dejun în cinstea oaspeților. După aceea, tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș și persoanele care-i însoțesc, împreună cu tovarășii A. I. Kiricenko, N. T. Kalcenko și M. S. Sinița, secretar al Comitetului orășenesc Kiev al P.C. din Ucraina, au vizitat monumentele orașului Kiev. Ei au făcut apoi o vizită la Institutul ucrainean de cercetări științifice în domeniul pomiculturii, unde au fost întîmpinați de ministrul Agriculturii al R.S.S. Ucrainene, M. S. Spivak. Oaspeților le-a fost prezentată munca institutului de către directorul adjunct al institutului, M. I. Gușcin.

La 25 august, au vizitat colhozul „Cikalov" din satul Trușki, raionul Beloțerkovsk, regiunea Kiev.

Colhoznicii au întîmpinat călduros pe oaspeți. Pionierii din sat le-au înmînat buchete de flori.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej și Alexandru Moghioroș, împreună cu tovarășul A. I. Kiricenko și persoanele care îi însoțesc, au vizitat fermele de produse lactate și pentru creșterea porcilor ale colhozului, ogoarele colhozului, plantațiile de porumb și sfeclă, aria mecanizată. Explicațiile au fost date de A. K. Lukianenko, președintele colhozului. Oaspeții au vizitat de asemenea clubul, biblioteca, creșele.

Tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Alexandru Moghioroș, A. I. Kiricenko și persoanele care îi însoțesc au vizitat apoi stațiunea experimentală „Terezino" din Kiev pentru creșterea animalelor. I. A. Davîdov, directorul stațiunii, a vorbit oaspeților despre activitatea acesteia. Oaspeții au vizitat ferma mecanizată de produse lactate, ferma de păsări, secția de furaje, ocolurile de vară pentru vitele cornute mari. A. K. Bulah, zootehnician șef, a vorbit despre activitatea stațiunii în ceea ce privește mărirea productivității vitelor cornute mari de rasă Siemmental în regiunile de silvo-stepă și a vitelor de rasă ucraineană în regiunile Polesia.

Nici un colectivist sub minimul de zile-muncă stabilit de adunarea generală!

De curînd, membrii gospodăriei agricole colective „Cel de al doilea Congres al Partidului" din comuna [illegible]iumați, raionul Brănești, întemeiată cu 8 luni în urmă, au trăit clipe de adevărată sărbătoare: împărțirea primului avans în bani și produse din rodul muncii lor unite și sîrguincioase de pînă acum. Cîte [illegible]0 lei și 10 kg de diferite produse au primit colectiviștii pentru fiecare zi-muncă efectuată. Ilie Z. Do[illegible]iu, de pildă, unul dintre cei mai harnici colectiviști, a dus acasă — numai ca avans de 40 la sută — pentru cele 338 de zile-muncă efectuate împreună cu membrii familiei sale, 3.380 lei, 710 kg de cereale, 1.690 kg de zarzavaturi, 338 kg de fasole, 5,700 kg de miere și alte produse.

Impărțirea avansului de 40 la sută a avut loc în cele mai multe gospodării colective. Colectiviștii harnici, cei care au venit cu regularitate la lucru și au muncit cu tragere de inimă, au primit cantități însemnate de produse și sume mari de bani.

Insemnătatea deosebită pe care o are îndeplinirea de către toți colectiviștii a numărului de zile-muncă prevăzute ca obligatorii de către adunarea generală pentru continua întărire și dezvoltare a gospodăriei colective este subliniată și de către Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. Fiecare colectivist are interesul ca gospodăria colectivă din care face parte să strîngă de pe fiecare hectar o recoltă cît mai bogată, să realizeze venituri cît mai mari de pe urma diferitelor ramuri de producție aducătoare, să se întărească și să se dezvolte neîncetat. Orice colectivist dorește ca la împărțirea veniturilor să primească cantități cît mai mari de produse și cît mai mulți bani. Pentru aceasta este însă necesar ca toți colectiviștii capabili de muncă să lucreze cu sîrg, să se străduiască a îndeplini și depăși minimul obligator de zile-muncă.

Din păcate mai sînt încă gospodării colective ca, de pildă, cele din comunele Văcărești, raionul Tîrgoviște, Dalnic, raionul Tg. Secuiesc, Mălăești, raionul Huși, Singureni, raionul Vidra, și altele, unde colectiviștii nu participă cu regularitate la lucru, ceea ce are drept urmare executarea cu mare întîrziere și în condiții proaste a muncilor agricole. Așa, spre exemplu, din cei 56 de membri capabili de muncă ai gospodăriei colective din Mălăești nu participă la lucru decît 25—30 de oameni. Mulți colectiviști vin la lucru numai cîte o zi, două pe săptămînă. In timp ce unii nu mai pridideesc munca, alții nu lucrează în gospodărie cu săptămînile. Din această cauză în gospodăria colectivă Mălăești porumbul a fost prășit numai de două ori, iar recoltatul păioaselor a fost mult întîrziat. Deci nu e de mirare că producția obținută a fost cu mult sub posibilități.

Slaba participare la muncă a unor colectiviști este în multe cazuri urmarea nemulțumirii [illegible] încălcării prevederilor statutului-model. Una din principalele greșeli care dăinuie în unele gospodării colective și care frînează participarea activă la muncă a tuturor colectiviștilor este aceea că se îngăduie unor colectiviști să-și oprească pe lîngă gospodăria personală cîte [illegible] ha de teren sau chiar mai mult. [illegible] încălcare a prevederilor articolului 5 din statutul-model [illegible] mari pagube gospodăriei colective. In perioadele de vîrf ale muncilor, cînd gospodăria are nevoie de cît mai multe brațe de muncă, acești colectiviști, în loc să [illegible] la lucru în gospodăria colectivă, rămîn să-și muncească pămîntul sau să-și îngrijească animalele din gospodăria personală, [illegible] gospodăriei obștești mari [illegible] în realizarea planului de producție. Iată de ce consiliile de conducere ale gospodăriilor colective au datoria de a-și îndrepta toată atenția asupra respectării prevederilor art. 5 din statut. In acest scop trebuie să țină seama de recomandările plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. în care se arată [illegible] pe teren poate deține un colectivist în folosința personală și [illegible] proprietate personală.

Nerespectarea [illegible] la lucru a unor colectiviști este cauzată și de lipsurile existente în organizarea și normarea [illegible] evidența muncii. In unele gospodării colective, cum sînt cele din Topoloveni, regiunea Pitești, [illegible]inda, raionul Bistrița, Orașul [illegible], regiunea Baia Mare, și altele, brigăzile permanente de producție care constituie veriga de bază a organizării muncii — există doar [illegible] hîrtie. Oamenii lucrează de-a valma, [illegible] aplicarea normelor se face [illegible] după ochi și tot după ochi și după [illegible] și după gustul brigadierului sau al socotitorului, se face și [illegible] zilelor-muncă. In felul acesta se încurajează lenea, indisciplina și lipsa de răspundere [illegible] de calitatea lucrărilor, se slăbește avîntul în muncă al colectiviștilor harnici, normele de lucru [illegible] deformate, iar cantitatea și calitatea muncii depuse de fiecare nu poate fi stabilită precis. De a[illegible] nu-i de loc întîmplător că în [illegible] gospodăriei [illegible]

[illegible] participarea la lucru a colectiviștilor este slabă, că se ivesc deseori nemulțumiri în legătură cu evidența muncii, că unele lucrări agricole se fac cu întîrziere. Consiliile de conducere din aceste gospodării colective trebuie de aceea să dea toată atenția îmbunătățirii organizării muncii. Fiecare colectivist este bine să fie folosit acolo unde poate da maximum de randament, munca lui să fie cîntărită și apreciată cu dreptate. Justa organizare și normare a muncii, ținerea unei evidențe precise a zilelor-muncă efectuate îi stimulează pe colectiviști să participe cu regularitate la lucru, întăresc disciplina și cointeresarea lor în rezultatele muncii și asigură retribuirea membrilor în raport cu cantitatea și calitatea muncii depuse. Este bine ca toate gospodăriile colective să învețe din experiența acelor gospodării, cum sînt, de pildă, cele din Dudești-Cioplea — București, Ideciu de Sus, raionul Reghin, și altele, care creînd și dezvoltînd diferite ramuri de producție și îndeosebi creșterea animalelor, realizează an de an însemnate venituri bănești și împart membrilor lunar sau cel mai tîrziu trimestrial avansuri în bani.

O mare importanță pentru întărirea gospodăriei colective, pentru executarea la timp a lucrărilor, o are mobilizarea la lucru a femeilor. In această privință este demn de urmat exemplul gospodăriilor colective din comunele Șemlac, raionul Arad, și Comana, raionul Negru Vodă, unde femeile, prin contribuția pe care o aduc în muncă, au devenit o adevărată forță în activitatea unităților respective.

In momentul de față colectiviștii se pregătesc cu însuflețire pentru campania agricolă de toamnă, etapă hotărîtoare pentru soarta recoltei din anul viitor. Pe tarlalele celor mai multe gospodării colective se fac lucrări de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor de toamnă. Pregătirea seminței — trioratul și selectatul — este în toi. Peste puțin timp va începe recoltatul florii-soarelui și mai apoi al porumbului, lucrări care trebuie executate deosebit de repede, spre a se face loc cerealelor de toamnă. De aceea, asigurarea participării la lucru a tuturor colectiviștilor în această perioadă trebuie să fie una din preocupările principale ale consiliilor de conducere și ale organelor de îndrumare.

Participînd zi de zi la lucru, muncind cu tragere de inimă în gospodăria colectivă, străduindu-se să îndeplinească și să depășească minimul obligatoriu de zile-muncă, fiecare colectivist va aduce o serioasă contribuție la întărirea și dezvoltarea continuă a gospodăriei din care face parte, la transformarea acesteia într-un puternic centru de atragere a țăranilor muncitori individuali pe făgașul agriculturii socialiste și totodată își va îmbunătăți simțitor propriul său nivel de trai.

Muncă însuflețită în satele patriei

S. M. T.-uri și centre mecanice evidențiate pe țară

Duminică 26 august, la S.M.T. Topraisar, regiunea Constanța, a avut loc, într-un cadru festiv, decernarea „Steagului roșu de stațiune fruntașă pe țară" în campania de primăvară 1956, al Ministerului Agriculturii și C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli. Au fost de față reprezentanți ai Ministerului Agriculturii, ai C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli, ai organelor de partid, sindicale și de stat din regiunea Constanța, precum și delegați din multe S.M.T.-uri din țară.

Steagul de stațiune fruntașă pe țară a revenit S.M.T.-ului Topraisar. Tot cu această ocazie, S.M.T.-urile Chirnogeni din regiunea Constanța și Chiraftei din regiunea Galați au primit steagurile de „Stațiune evidențiată I și II pe țară".

In campania de primăvară, S.M.T. Topraisar și-a îndeplinit planul de producție în proporție de 176,1 la sută, executînd numai lucrări de bună calitate. Productivitatea muncii pe cap de salariat a fost de 195 la sută, prețul de cost a fost redus cu 30,18 lei per hantru, pe tractorul convențional obținîndu-se o productivitate de 176,32 la sută (166 de hantri realizați, față de 94,4 hantri planificați), stațiunea reducînd totodată și consumul de carburanți cu 14,5 la sută.

Intr-un cadru sărbătoresc a avut loc, în aceeași zi, la Arad, decernarea „Steagului roșu de centru mecanic fruntaș pe țară", centrului mecanic Arad, pentru frumoasele realizări obținute în semestrul I/1956; centrelor mecanice Constanța și Ciulnița le-au fost acordate steagurile de „Centre mecanice evidențiate I și respectiv II pe țară".

In cursul semestrului I/1956, colectivul de muncitori de la C.M. Arad și-a îndeplinit planul producției globale în procent de 142,3 la sută, cel al producției-marfă în proporție de 139,9 la sută; prețul de cost pe întreaga producție-marfă a fost redus la acest centru mecanic cu 1.769.000 lei. Sarcina de reducere a prețului de cost a fost astfel îndeplinită în proporție de 189 la sută, C.M. Arad realizînd totodată beneficii în procent de 326 la sută față de plan.

Lucrătorii din cele 6 unități evidențiate pe țară s-au angajat să muncească și mai departe în așa fel, încît să obțină succese și mai de seamă în realizarea sarcinilor ce le revin.

Treierișul s-a terminat și în regiunea Pitești

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Pitești au terminat treierișul păioaselor. Fruntași în munca de strîngere a recoltelor de păioase s-au situat muncitorii de la gospodăriile agricole de stat, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raioanele Drăgănești-Olt, Drăgășani, Topoloveni și Găești. La aceste succese au contribuit și mecanizatorii de la S.M.T.-urile Costești, Radomirești, Drăgășani și Greci.

In prezent oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Pitești se pregătesc pentru recoltarea culturilor tîrzii și însămînțările de toamnă.

Pregătirile sînt în toi

Colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raionul Salonta au început pregătirile pentru campania agricolă de toamnă. In raion s-au reparat și revizuit peste 50 la sută din utilajul agricol și s-au executat arături pentru însămînțări de toamnă pe aproape 800 hectare. Ajutați de mecanizatorii de la S.M.T.-urile Cefa, Ghiorac, colectiviștii din Salonta, Talpos, Mădăras, Batăr, Girișu Negru au executat aproape jumătate din arăturile pentru însămînțări de toamnă, și-au depășit cu peste 10 la sută planul arăturilor adînci pentru însămînțări de primăvară. Totodată, colectiviștii au transportat cantități însemnate de îngrășăminte naturale pe suprafețe ce vor fi însămînțate în toamna aceasta.

Paralel cu alte lucrări colectiviștii din aceste gospodării au reparat toate mașinile de semănat, trioare, selectoare și alte utilaje agricole necesare campaniei de toamnă. In toamna aceasta, oamenii muncii de pe ogoarele raionului Salonta au hotărît să însămînțeze cu păioase de toamnă 32.500 ha, dintre care 28.148 ha numai cu grîu. In vederea executării însămînțărilor în termen optim, comitetele executive ale sfaturilor populare, cu sprijinul inginerilor agronomi de la punctele agricole au luat o serie de măsuri tehnico-organizatorice. Astfel au fost fixate pînă acum și dotate cu cele necesare 87 de centre de curățire și tratare a semințelor, iar cele 75 centre de reparare a utilajului agricol au fost asigurate cu combustibilul necesar. In satele raionului s-au reparat pînă în prezent 1842 de pluguri, 2650 de grape, 6 selectoare, 41 mașini de semănat, 24 de trioare și alte mașini agricole. In vederea creșterii producției de cereale, se va însămînța cu semințe din soiuri recunoscute o suprafață de două ori mai mare decît anul trecut. In acest scop, gospodăriile colective au asigurat din producție proprie 80 vagoane de grîu din soiul „Cenad 117" și „Odvoș 241".

Insilozează furaje

In regiunea Ploești a început însilozarea furajelor. Colectiviștii din Ziduri, raionul Rîmnicu Sărat, au însilozat pînă acum peste 50 tone de porumb. Ei au hotărît ca anul acesta să însilozeze cu 250 tone mai mult decît anul trecut. Gospodăriile agricole colective din raioanele Rîmnicu Sărat, Buzău, Cricov și Pogoanele, au însilozat pînă în prezent 362 tone de porumb, iar unitățile anexe ale sfaturilor populare peste 20 tone. Cele mai mari cantități de porumb furajer — peste 180 tone — s-au însilozat în raionul Rîmnicu Sărat. In munca de pregătire a furajelor pentru însilozare, S.M.T.-urile au pus la dispoziția colectiviștilor tocătoare manuale și mașini Topolet acționate electric.

INSEMNĂRI

„A cincea"

Denumirea de „a cincea" nu le este cunoscută numai celor din stațiunea de mașini și tractoare Chirnogeni, ci aproape tuturor țăranilor muncitori din raza de activitate a acestui S.M.T. Faima brigăzii a cincea, condusă de Gheorghe Lupu, s-a răspîndit de mult prin partea locului.

Eram, într-una din zilele trecute, la biroul tehnic al stațiunii. Priveam la graficele rînduite pe pereți. Atenția mi-a fost deodată atrasă de o linie roșie, care se înălța cu mult deasupra celorlalte. Văzîndu-mă că poposesc mai mult cu privirea pe acel grafic, inginerul Alexandru Năstase, șeful mecanic al stațiunii, prinse a-mi explica:

— Acesta este graficul de producție al brigăzilor. Linia aceea mare, la care văd că te uiți, reprezintă realizările brigăzii a 5-a, condusă de Gheorghe Lupu. Flăcăii ăștia, în cinstea lui 23 August au făcut adevărate minuni. Ei au reușit ca pînă la 20 ale lunii să-și îndeplinească planul campaniei de vară în procent de 155 la sută.

Și spunînd aceasta, mecanicul șef îmi arătă un alt grafic, în care erau defalcate realizările fiecărui membru al brigăzii în parte. In vîrful piramidei ședea Ion Lupu, cu planul campaniei agricole de vară realizat în proporție de 220 la sută; după el, la numai o păsitură, urma Kurtmula Kemaladin, cu 200 la sută, apoi Gheorghe Socodol și Ion Chirtibuș, cu 192 la sută, Gheorghe Chiper cu 184 la sută etc. Chiar și cel mai nou dintre membrii brigăzii, tractoristul Gheorghe Stelian, și-a depășit planul cu 2 la sută.

— Dar cum au putut tinerii aceștia să realizeze atît? mă minunai eu.

— Răspunsul îl poate da chiar șeful brigăzii, Gheorghe Lupu, spuse inginerul, arătîndu-mi un tînăr îmbrăcat într-o salopetă curată, care, în colțul celălalt al încăperii, stătea de vorbă cu un agronom de sector.

— Cheia rezultatelor obținute de noi nu e fermecată ca cea din poveste, sugui el, cînd mă văzu atît de uimit de realizările brigăzii lui. De altfel, nu sîntem noi primii care o folosim. In luna iunie, am aflat că una din brigăzile de la S.M.T. Bărcănești și-a luat angajamentul de a-și îngriji astfel tractoarele și mașinile, încît să nu piardă nici o oră din timpul bun de lucru, din cauza defecțiunilor tehnice. „Bună inițiativă!" mi-am zis și, după ce am stat de vorbă cu tractoriștii din brigadă, am hotărît să lucrăm și noi așa. Și astfel, în campania din vara aceasta am pornit la lucru sub aceeași lozincă cu cei din Bărcănești: **„Nici o oră pierdută din cauza defecțiunilor tehnice"**.

— Și ați reușit într-adevăr să n-aveți defecțiuni la tractoare și mașini? îl descusui eu.

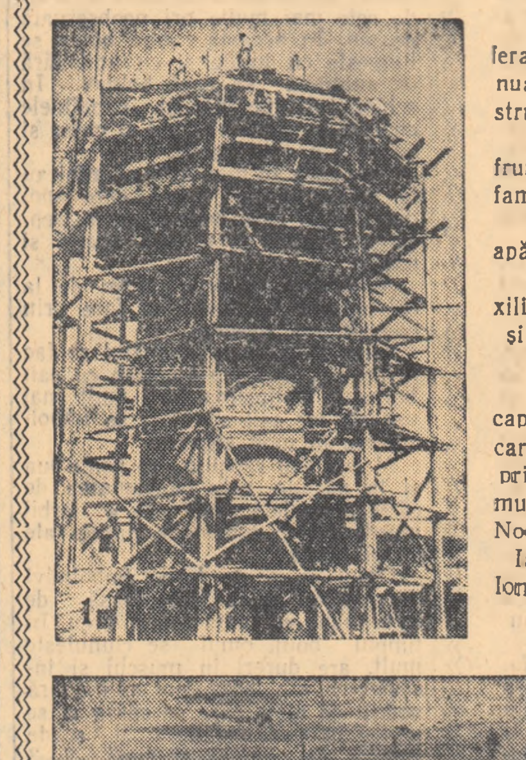
— Am reușit, deși am lucrat cu ele și ziua și noaptea. Ziua seceram sau treieram, și noaptea dezmiristeam și aram.

Tov. Lupu mi-a povestit apoi amănunțit cum și-au îngrijit tractoarele și mașinile mecanizatorii din brigada lui. Normativul de îngrijiri tehnice zilnice și periodice a fost respectat cu strictețe. Alimentarea motoarelor s-a făcut numai cu carburanți bine filtrați, trecuți printr-o pînză cu care s-a căptușit pîlnia de alimentare. După fiecare 40—50 de ore de lucru, s-a schimbat bumbacul de la filtrul de ulei, filtrele au fost spălate de 2—3 ori pe săptămînă, iar rezervorul de motorină în fiecare lună. Seara și dimineața s-a făcut controlul ansamblelor tractoarelor și mașinilor.

— In felul acesta, am reușit să ne situăm în fruntea brigăzilor stațiunii, a încheiat tov. Lupu. Nu-mi mai rămîne de adăugat decît că nu-i de loc ușor să fii brigadă fruntașă la S.M.T. Chirnogeni, unde mai toate brigăzile și-au îndeplinit și depășit planul. — la 20 august planul campaniei de vară pe întreaga stațiune fiind îndeplinit în proporție de 105 la sută.

P. VOICULESCU

Un nou S. M. T. în regiunea Stalin

La marginea orășelului Agnita, acolo unde trenulețul de cale ferată îngustă se oprește, parcă să răsufle, înainte de a-și continua drumul spre Sibiu, se înalță clădirile unui nou S.M.T. Construcțiile sînt pe terminate.

Pe lîngă atelierele și remizele spațioase, s-a construit un frumos grup social, cu instalații moderne și un cămin pentru familiști, cu construcții anexe necesare gospodăriilor.

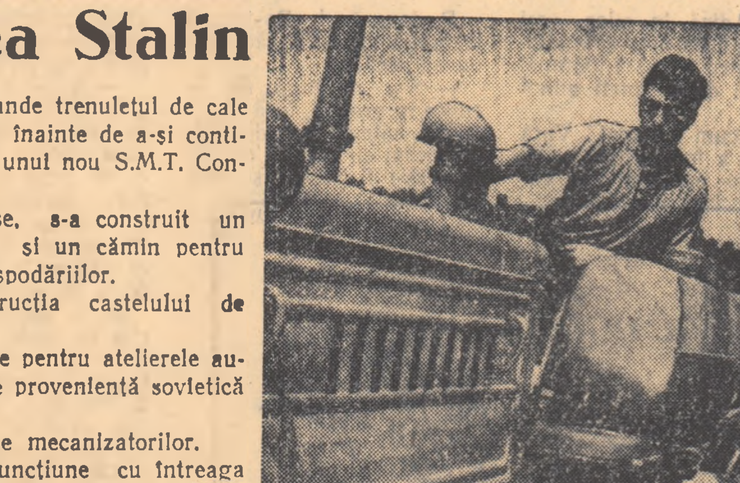
Foto 1: In curînd va fi gata și construcția castelului de apă.

Foto 2: Hala mare, cu încăperi speciale pentru atelierele auxiliare care încep a fi utilate cu mașini de proveniență sovietică și romînească.

Foto 3: Cîteva din locuințele destinate mecanizatorilor.

Foto 4: Deși stațiunea va intra în funcțiune cu întreaga capacitate abia în cursul lunii octombrie, cele 28 tractoare pe care le-a primit pînă acum au și tras primele brazde, spre bucuria țăranilor muncitori din comunele Hosmanu, Nocrich, Altîna etc.

Iată-l în fotografie pe tractoristul Ion Mureșan, arînd în comuna Altîna.

Ingrijitorii de păsări

Intr-una din zile, călătoream cu trenul de la Sibiu spre Cisnădie. Cele cîteva vagoane ale garniturii erau înțesate de lume. Alături de mine, pe bancă, se înghesuiră un bărbat și trei femei, care după port păreau a fi dintr-un sat de sub munte. După ce-și puseră pe poliță desagii plini de cumpărături, oamenii începură să discute cu glas domol vrute și nevrute. Intr-un tîrziu, una din femei, o bătrînică de vreo 60 de ani, aduse, nu știu prin ce împrejurare, vorba despre creșterea păsărilor.

— Mare scofală să ții colea, în curte, cîteva găini. Le dai un pumn de grăunțe, o poală de buruieni și apă. Apoi, dacă ai noroc să-ți trăiască, se îngrașă și ouă, iar dacă nu...

Și pentru că totuși la mijloc era un „dacă ai noroc", am așteptat să aflu și părerea celorlalți. Ei nu s-au oprit însă asupra acestui amănunt și au început să vorbească despre altele.

Ajuns la gospodăria de stat Cisnădie, am ținut ca în aceeași zi să vizitez crescătoria de păsări, populată cu peste 10.000 de pui și găini de rasă Rhode Island. Am povestit despre cele auzite în tren cîtorva îngrijitori de păsări de aici și le-am cerut părerea.

— Creșterea păsărilor cere multă migală și pricepere, mi-a răspuns tov. Suzana Weber, una din îngrijitoarele de pui fruntașă.

In timp ce discutam cu ea, cei peste 1.000 de pui în fragedа vîrstă de „o zi" pe care îi avea în îngrijire roiau ciripind fără istov în jurul nostru. Erau care de care mai veseli și mai frumoși, deși, după cum spunea glumind îngrijitoarea, nici unul din ei n-a cunoscut ocrotirea de mamă a cloștii.

In normele de creștere se admite o mortalitate la puii mici, ce poate ajunge pînă la 25 la sută. Asta nu din mărinimia celor ce au alcătuit normele, ci din cauză că, după cum se știe, puii mici sînt foarte sensibili la boli. Am cercetat registrul în care tov. Weber Suzana ține evidența puilor. Aici am găsit numai 0,1 la sută pierdere. Dar și cei cîțiva pui „lipsă la apel" n-au pierit din pricina slabei întrețineri, ci răpiți de „pîrdalnicul de uliu". Aceeași situație bună este și în restul crescătoriei, unde mortalitatea nu depășește procentul de 3 la sută.

Nu mi-a fost greu să aflu „secretul" succeselor îngrijitorilor de aici. El constă în primul rînd în curățenia exemplară ce domnește pretutindeni: în padocuri, în puiernițe și la bucătăria unde se prepară hrana puilor. E destul să amintesc doar faptul că din două în două zile, în puiernițele încăpătoare, pardosite cu cărămidă, după ce se scot paiele și se mătură, se face dezinfectarea. Și încă ce dezinfectare! Nu printr-o simplă stropire cu apă de var, ci prin arderea cu flacără, cu ajutorul unei butelii de aragaz, a pardoselii și a pereților pînă la înălțimea de un sfert de metru. După aceea, se aștern paie proaspete pe care se odihnesc puii. In ce privește hrana, ea este preparată într-o bucătărie specială de un șef bucătar și de ajutorii săi. Rațiile sînt stabilite în funcție de mărimea păsărilor, iar hrana se compune dintr-un amestec de uruieli de porumb, orz, ovăz, șroturi, mazăre și săruri minerale. Pe lîngă astea, puilor li se mai dă să ciugulească carne de cal fiartă și să bea cît poftesc lapte smîntînit în stare acrișoară.

La rîndul său, medicul veterinar al gospodăriei, tov. Aurel Popescu, nu uită să vaccineze cu regularitate găinile și puii împotriva pestei aviare.

Așadar curățenie exemplară, hrană bună și la timp, îngrijire atentă și asistență veterinară, iată în ce constă „norocul" despre care, bine înțeles, n-a ajuns încă să știe bătrînica din tren. Dar ca să poți face toate acestea, așa cum scrie la carte, mai trebuie încă ceva: să știi și să-ți placă a îngriji păsările.

S. GAVRILĂ

Mecanizatorii de la S.M.T. Poşta-Cîlnău luptă pentru dezvoltarea sectorului agricol socialist

Succesele din ce în ce mai remarcabile ale mecanizatorilor de la S.M.T. Poşta-Cîlnău, raionul Buzău, care în cîteva zile vor putea raporta îndeplinirea sarcinilor campaniei agricole de vară, se datoresc, neîndoielnic, bunei organizări a muncii şi folosirii pe scară largă a metodelor înaintate de muncă în exploatarea tractoarelor şi maşinilor agricole. Un factor hotărîtor în repurtarea acestor succese îl constituie însă şi faptul că brigăzile de tractoare lucrează acum pe suprafeţe întinse a numeroase gospodării colective şi întovărăşiri agricole. Intr-adevăr, S.M.T. Poşta-Cîlnău are în raza sa de activitate nu mai puţin ca 10 G.A.C.-uri şi peste 30 de întovărăşiri agricole.

Ceea ce vrem să relevăm aci este tocmai contribuţia pe care mecanizatorii de la S.M.T. Poşta-Cîlnău au adus-o şi o aduc la crearea de noi unităţi agricole socialiste, ca şi la lărgirea celor existente în raza lor de activitate. Plecînd de la ideea că nimic nu poate să convingă mai bine masele de ţărani muncitori să păşească pe drumul agriculturii socialiste decît dovada vie a superiorităţii muncii în comun, respectiv sporurile de recoltă obţinute la hectar de către colectivişti şi întovărăşiţi, conducerea staţiunii şi organizaţia de bază P.M.R. i-au îndrumat pe mecanizatori să acorde o deosebită grijă calităţii lucrărilor executate în sectorul socialist. Ei înşişi fiind în mare parte colectivişti şi întovărăşiţi ori fii ai acestora, mecanizatorii au fost direct interesaţi în această luptă.

Popularizarea succeselor colectiviştilor şi întovărăşiţilor a constituit obiectul unei vii munci de agitaţie, în care au fost antrenaţi, pe lîngă comuniştii din staţiune, cei mai buni agronomi şi mecanici de sector, şefi de brigadă, tractorişti şi pontatori-alimentatori. A fost alcătuit astfel un puternic colectiv de agitatori care îşi desfăşoară permanent munca în satele din raionul Buzău. Organizaţia de bază P.M.R. din staţiune a dat toată atenţia instruirii acestor agitatori în toate problemele privind transformarea socialistă a agriculturii; astfel, sub îndrumarea directă a organizatorului de partid, tov. Ion Neacşu, şi a directorului staţiunii, tov. Gheorghe Coman, s-au prelucrat cu agitatorii o serie de broşuri şi articole apărute în presă.

Colectivul de agitatori de la S.M.T. desfăşoară zi de zi fără întrerupere, o intensă muncă de lămurire printre ţăranii muncitori, arătîndu-le avantajele lucrării pămîntului în comun cu ajutorul mijloacelor mecanizate puse la dispoziţie de stat prin S.M.T. Pretutindeni, în comunele în care activează, agitatorii au stabilit strînse legături cu organele locale de partid şi cu organizaţiile de masă, ducîndu-şi munca după un plan comun.

Credem că ar fi util pentru mulţi mecanizatori din alte staţiuni să exemplificăm munca unui agitator din S.M.T. Poşta-Cîlnău, care a obţinut frumoase succese în această acţiune. Să ne oprim la tov. Vasile Şerban, de pildă, care lucrează în sectorul Bobocu-Cochirleanca-Focşenei.

Cum anume a muncit agitatorul Vasile Şerban pentru a lămuri un număr cît mai mare de ţărani muncitori să păşească pe drumul agriculturii socialiste?

In primul rînd, el a studiat îndeaproape, pe teren, realizările colectiviştilor şi întovărăşiţilor şi şi-a notat sporurile mari de recoltă dobîndite de aceştia în comparaţie cu ţărănimea muncitoare individuală din aceleaşi comune. Ca şi ceilalţi agitatori din staţiune, el a stat de vorbă, la început, într-o comună cu 2—3 familii de ţărani muncitori. Le-a arătat acestora cum este organizată munca în colectivă, cu cît cresc veniturile ţăranilor muncitori care-şi lucrează pămîntul în comun şi le-a dat exemplu recoltele bogate obţinute în G.A.C.-urile şi întovărăşirile din împrejurimi. Faptul că la G.A.C. Găvăneşti, de exemplu, s-au obţinut anul trecut aproape 1.800 kg de grîu la hectar, faţă de sectorul individual, care a obţinut doar 1.000—1100 kg de grîu la hectar, că la colectiva din Simileasca s-au obţinut, tot anul trecut, 2.440 kg de porumb boabe la hectar, cu peste 650 kg mai mult decît ţăranii muncitori individuali, şi că, în anul acesta chiar, cu tot timpul neprielnic, la întovărăşirea din Mărăcineni s-au obţinut peste 1.300 kg de grîu la hectar, iar de pe unele parcele de la G.A.C. Verneşti, unde a fost introdus asolamentul, peste 1.600 kg de grîu la ha, i-a convins pe numeroşi ţărani muncitori că drumul gospodăriei colective şi al întovărăşirii agricole este singurul drum spre belşug.

După ce mai multe familii de ţărani muncitori dintr-o comună s-au convins că e bine să pornească şi ei pe acest drum, tov. Vasile Şerban, cu sprijinul organelor locale, a organizat convorbiri comune, în cadrul cărora au fost lămurite noi probleme. Tov. Şerban, de altfel ca şi alţi agitatori din staţiune (cum sînt Mihai Petre, în comunele Beceni şi Racoviţeni, Radu Nicolae în comuna Verneşti, Vasile Chirtac în comuna Găvăneşti), a ţinut şi conferinţe cu caracter agrozootehnic, în cadrul cărora a subliniat avantajele muncii în comun.

La toate acestea s-a adăugat organizarea de vizite ale ţăranilor muncitori împreună cu nevestele lor la gospodăriile colective mai vechi şi mai dezvoltate, cum sînt cele din Verneşti, Cîndeşti, Bobocu şi Focşenei. Astfel, ţăranii muncitori au putut vedea cu ochii lor frumoasele venituri obţinute de colectiviştii vrednici.

Munca stăruitoare depusă zi de zi de agitatorii de la S.M.T. Poşta-Cîlnău a dat roadele aşteptate. Astfel, numai din luna aprilie şi pînă în prezent, agitatorul Vasile Şerban a convins încă 7 familii să se înscrie în gospodăria colectivă din comuna Bobocu, iar în comuna Cochirleanca a contribuit din plin la constituirea unei noi întovărăşiri.

In aceeaşi perioadă, brigada a X-a, brigadă fruntaşă pe staţiune, condusă de comunistul Nicolae Buzoianu, a contribuit la înscrierea în întovărăşirea din Baniţa a încă 112 familii, iar în cea din Găvăneşti a încă 66 de familii. O echipă formată din agitatorii Alexandru Ghizdeanu, Iosif Roman şi Irimia Andrei, pontatori-alimentatori, echipă ce a activat în comuna Poşta-Cîlnău, a contribuit în mare măsură la constituirea celei de a doua întovărăşiri agricole din comună.

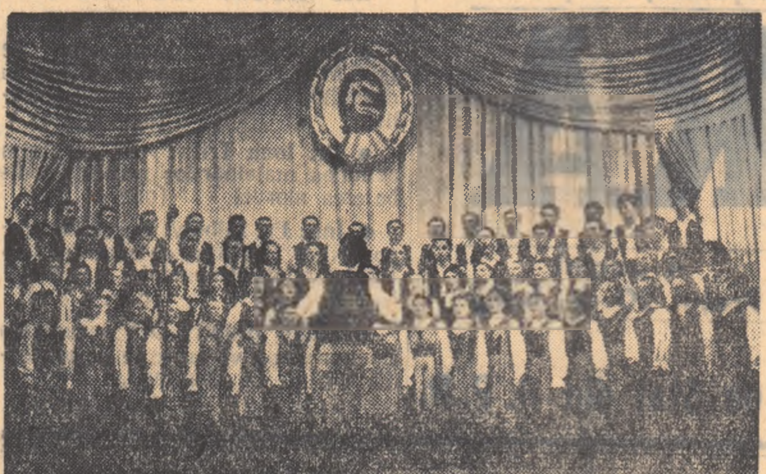
Un bun exemplu pentru mecanizatori îl constituie activitatea desfăşurată pe tărîmul transformării socialiste a agriculturii de către tovarăşii din conducerea staţiunii, ei înşişi agitatori. Astfel, directorul staţiunii, tov. Gheorghe Coman, făcînd parte dintr-o echipă de agitatori, a contribuit la lărgirea întovărăşirii din comuna Găvăneşti cu încă 22 de familii, iar agronomul şef, tov. ing. D. Dumitrescu, la mărirea întovărăşirii din Zilişteanca cu 35 de familii.

Deosebit de noile unităţi despre care am vorbit mai sus, în raza de activitate a S.M.T.-ului Poşta-Cîlnău au mai luat fiinţă în ultimul timp noi întovărăşiri agricole în comunele Simileasca, Bobocu, Săgeata, Scurteşti, Joseni şi Pleşcoi. Tot ca rezultat al muncii agitatorilor, în numeroase comune, printre care Cochirleanca, Aliceni, Scurteşti, Bobocu şi Săgeata, sînt depuse cereri pentru formarea de noi unităţi agricole cooperatiste.

Mecanizatorii din această staţiune sînt hotărîţi să-şi îndeplinească din plin sarcinile ce le revin din Rezoluţia şedinţei plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. şi să muncească astfel, încît să obţină în viitorul apropiat realizări şi mai de seamă, pe linia transformării socialiste a agriculturii.

I. LEŞEANU

Corul căminului cultural din Ditrău

La finala celui de al patrulea concurs al artiştilor amatori de la sate, unele cămine culturale şi case de cultură au prezentat formaţii corale bune, cu un repertoriu ales.

Un astfel de cor, care a stîrnit aplauzele spectatorilor, a fost şi cel al căminului cultural din comuna Ditrău, Regiunea Autonomă Maghiară.

Azi, în Ţara Moţilor

Apusenii! Ţara Moţilor! Poate că nu există pe cuprinsul Rominiei un al doilea ţinut în care foamea să fi fost mai aprigă, mizeria mai neagră şi amarul mai amar decît aici, în Ţara Moţilor. Veacuri îndelungi a stăruit în inima poporului romîn imaginea zguduitoare a destinului moţesc — ciudată împletire de măreţ şi sumbru:

Munţii noştri aur poartă,
Noi cerşim din poartă-n poartă!

Apusenii! Ţara munţilor cu pîntecul împovărat de bogăţii, de aur şi argint, de bauxită, fier, mangan, şi totuşi, împărăţia foametei şi-a sărăciei! Ţara florilor — sălaş al doinelor de jale! Ţara Moţilor — cetatea silniciei, cuib al celor mai cumplite boli, domnia analfabetismului!

Apusenii! Leagăn al răscoalelor!

Aşa a fost odinioară. Ce-i păsa lui Romulus Boilă că minerul Abrudan Vasile scuipă sînge şi nu mai poate sfredeli pămîntul după aur? Crape! Spînzură-se! Plece la cerşit! Nu-i treaba lui Boilă. Că n-o să poarte el, proprietar de mină, grija fiecărui opincar!

Aşa a fost odinioară. Nu o dată li se întîmpla băieştilor să-şi irosească bruma de avut prin judecăţi cu „domnii", pentru a-şi primi puţinul lor salariu. Pumnii muncitorului Fornade Toma ori ai prietenului său Tănase Sas se string cu ură povestindu-ţi despre vremea cînd la minele din Baia stăpînea Maniu — „dumnezăul mine-sa, pe unde-o fi!"

Aşa a fost odinioară. Terci cu zeamă de curechi — aceasta era hrana cea de toate zilele în casa ciubărarului Ion Avram din Tîrsa. Şi niciodată în trecut cei şapte prunci ai lui nu şi-au simţit stomacul plin.

Azi, Ţara Moţilor îşi schimbă faţa. La minele din Roşia Montană, Bucium, Baia, nu mai întîlneşti nici oameni care scuipă sînge, nici unelte primitive. Aurarii folosesc acum maşini moderne. Iată noile perforatoare cu suporţi, ventilatoarele electrice, troleul pentru transportarea minereului. Pe toate fronturile se aplică cu succes metoda perforării umede. Lumina veselă a becurilor sparge întunericul din galerii, iar duduitul pompei centrifuge, care scoate apa din adîncul minelor, răzbate pînă sus.

Azi, Ţara Moţilor îşi schimbă faţa. „Is patru ai de cînd cărpinişenii or ţipat opaiţele la gunoi". La lelea Paraschiva Burz din Mihoeşti găseşti şi-n „cuhne" bec. Pe ciubărarul Iosif lui N. Orz Coroi din Vidrişoara nu-l mai întîlneşti purtîndu-şi sărăcia în desagi şi rătăcind de colo-colo, pe meleaguri depărtate, după ciubărit. Acum e cooperator, aşa cum sînt şi ciubărarii din Albac, Arada, Scărişoara, Vidra, Avram Iancu şi din alte sate. Cît despre cîştig, arareori s-a întîmplat ca badea Iosif să ridice mai puţin de 400 la chenzină, iar „fărină-i pînă-i lumea chiar aici în sat, la cooperativă".

Azi, Ţara Moţilor îşi schimbă faţa. Numai în comuna Avram Iancu — „cuibul Crăişorului" — funcţionează şase şcoli cu 441 de elevi şi 21 de dascăli, dintre care 9 sînt localnici. Uite, chiar şi ciubărarul Leahu Nicolae Joi are o fată dăscăliţă. Dar lumina slovelor alungă ceaţa neştiinţei şi din capetele celor vîrstnici. In comuna Avram Iancu nu mai sînt neştiutori de carte. Ciubărarul Ciomc Mihai Ture are 43 de ani şi şi-a luat certificatul pentru [illegible] o dată cu nevastă-sa, Maria, în 1955. Iar mai harnici cititori ca Jude Nicolae, Leahu Iosif şi Rafila Gavra — foşti analfabeţi pînă mai ieri — nu se mai află la nici una dintre cele cinci biblioteci din sat.

Azi, Ţara Moţilor îşi schimbă faţa. Unde s-ar fi pomenit pe vremea stăpînirii „domnilor" ca fiii ciubărarilor să frecventeze şcoli superioare? „Ian auzi obrăznicie!", ar fi izbucnit de bună seamă feţele simandicoase. Astăzi, însă, rosturile lumii s-au schimbat din temelii. Feciorul ciubărarului Miheţ Ion e inginer chimist. La fel şi al lui Lazăr Nicolae. Boglea Nicolae şi Valeriu Leahu şi-au făcut băieţii ofiţeri. Cîteva zeci de „pui de moţi" urmează diferite facultăţi la Cluj. Şi nu-i nici unul printre cei codaşi la studii: nici medicinistul Cristea, nici agronoma Ciama, nici chimista Gavra. „Amu, mai crepe şi domnii de năcaz".

Azi, Ţara Moţilor îşi schimbă faţa. Visurile răsculaţilor lui Horia şi Iancu, ale multor generaţii de iobagi se înfiripă, cresc, dau roade. Moţul nu mai e un cerşetor; a devenit om liber şi stăpîn în ţara lui. Din întunericul care-l ţinuse timp de veacuri sub obroc, a izbucnit năvalnic la lumină. In satele moţeşti pătrunde radioul, electrificarea, cinematograful, medicina, agrotehnica. Omul simte că e preţuit ca om. Zeci şi zeci de muncitori sînt decoraţi cu ordine şi cu medalii. Numai în comunele raionului Cîmpeni, 160 de femei sînt astăzi mame-eroine. Tulnicele moţilor au răsunat deasupra Bucureştilor la Festivalul Mondial al Tineretului, desfăşurat acum 3 ani în Capitala ţării noastre, lansînd chemarea bucuriei.

NICOLAE COMANICI

Decada literaturii şi artei ucrainene

Cu începere de la 26 august se vor desfăşura în întreaga ţară manifestările „Decadei literaturii şi artei ucrainene", organizată de A.R.L.U.S. cu prilejul aniversării a 100 de ani de la naşterea marelui scriitor ucrainean Ivan Franko.

Decada se va deschide prin adunări festive în care scriitori şi alţi oameni de cultură vor face expuneri despre cultura şi arta ucraineană, despre viaţa şi opera lui Ivan Franko. La Bucureşti, precum şi în centrele regionale şi raionale, la casele de cultură raionale, la cluburi se vor face expuneri despre literatura şi arta ucraineană. La sate, căminele culturale vor organiza conferinţe despre viaţa culturală în colhozurile ucrainene. Vor fi organizate festivaluri ale muzicii şi dansului ucrainean, serbări ale prieteniei romîno-ucrainene şi zile de odihnă colective.

In întreaga ţară vor rula filme ucrainene, iar în oraşele mari se vor desfăşura festivaluri ale filmului ucrainean. La Casa Prieteniei Romîno-Sovietice din Capitală şi în centrele regionale, raionale, în comune mari şi în întreprinderi va fi deschisă expoziţia „Cultura poporului ucrainean" pe care Consiliul General A.R.L.U.S. o editează în tiraj de masă.

In regiunile cu populaţie ucraineană se vor organiza programe artistice în limba ucraineană, serbări cîmpeneşti şi alte manifestări, în cadrul cărora îşi vor da concursul echipe culturale romîneşti şi ucrainene.

In cîteva mari întreprinderi din ţară se vor organiza manifestări cultural-artistice închinate unor întreprinderi similare din R.S.S. Ucraineană, manifestări care vor fi imprimate pe bandă de magnetofon. Benzile vor fi expediate întreprinderilor respective din R.S.S. Ucraineană. Astfel, la uzinele textile „7 Noiembrie" din Bucureşti va avea loc o manifestare cultural-artistică în cinstea combinatului de mătase din Kiev; la uzinele „Ernst Thälmann" din Oraşul Stalin o manifestare dedicată fabricii de tractoare din Harkov; la combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara o manifestare închinată combinatului siderurgic „S. Ordjonikidze" din oraşul Jdanov.

La şantierul hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz o manifestare în cinstea colectivului hidrocentralei „V. I. Lenin" din Dneproghes.

Cu prilejul Decadei literaturii şi artei ucrainene au sosit în ţară o delegaţie de oameni de literatură şi artă din R.S.S. Ucraineană şi Ansamblul de Stat de cîntece şi dansuri ucrainene condus de G. Veriovka, care va da spectacole în Bucureşti şi în alte oraşe ale ţării.

Cum putem stîrpi rozătoarele

Şobolanii şi şoarecii de casă se numără printre cei mai păgubitori duşmani ai recoltelor înmagazinate. Un singur şobolan poate consuma într-un an 30—35 kg de cereale şi strica o cantitate de 20 de ori mai mare, prin roadere sau murdărire.

Şobolanul de casă sau şobolanul cenuşiu trăieşte mai mult în locuinţe, pivniţe, grajduri şi magazii, umblînd după hrană noaptea. Şoarecele de casă este întîlnit atît în jurul aşezămintelor omeneşti şi depozite, cît şi în cîmp, sub stoguri, clăi, grămezi de frunze, mai ales în terenurile uscate.

In afară de distrugerile directe pe care le provoacă, şobolanii şi şoarecii pot transmite anumite boli la om, cum sînt tifosul exantematic, ciuma, trichinoza, tularemia, paratifosul etc., iar la animale, febra aftoasă, rîia, pesta porcină, holera şi pesta păsărilor, antraxul, turbarea şi altele.

CUM LUPTAM IMPOTRIVA ACESTOR DAUNATORI

Inainte de a începe lupta împotriva rozătoarelor, trebuie să curăţim cu grijă încăperile respective, îndepărtînd toate resturile de alimente.

Pentru combaterea directă se folosesc cu bune rezultate capcanele. Cele mai simple capcane se pot improviza din butoaie sau alte vase, care se îngroapă în grămezile de cereale sau în pămîntul de sub şuri, şoproane sau magazii şi se umplu jumătate cu apă. Butoaiele sau vasele respective se pot aşeza şi pe podea, însă în acest caz este nevoie să se pună în părţi scînduri înclinate, pe care să se poată urca şoarecii sau şobolanii. Deasupra vasului se atîrnă momeala respectivă.

Aceste capcane se aşază de obicei după căderea serii, iar după fiecare şoarece sau şobolan prins trebuie opărite cu apă clocotită.

Stîrpirea şobolanilor şi şoarecilor se mai poate face şi cu ajutorul momelilor otrăvite. La prepararea acestor momeli se vor folosi numai alimente pe care rozătoarele nu le găsesc în încăperile respective. Cu 1—2 zile înainte de aplicarea momelilor otrăvite se vor pune momeli fără otravă, pentru ca şoarecii şi şobolanii să se obişnuiască cu astfel de hrană. Momeala otrăvită nu se va atinge cu mîna. Ea se prepară cu o lopăţică de lemn curată, care apoi se arde. Momelile se pun seara cu număr şi se controlează dimineaţa. Acolo unde au fost puse momeli nu trebuie să umble copiii, păsările şi animalele de curte. Este bine ca momelile să fie puse în cutii speciale închise, prevăzute pe pereţi cu găuri prin care să se poată strecura numai şoarecii sau şobolanii.

Momelile otrăvite se pot prepara cu următoarele substanţe:

Pastă fosforată, cu care se ung bucăţi mici de pîine, carne, mezeluri, legume etc.; aceste bucăţi se aşază în galerii sau în locurile umblate de rozătoare.

Soluţie de arsenit de calciu, care se prepară din 50 g arsenit de calciu la un litru de apă fierbinte. In această soluţie se ţin boabele de grîu sau porumb cîteva ore, după care se zvîntă şi se aşează în locurile umblate de rozătoare.

Una din substanţele folosite mult la prepararea momelilor toxice este şi aceea numită Antu. Ea se întrebuinţează amestecată cu diferite produse, cum sînt carnea tocată, aluatul, boabele, firimiturile de pîine sau legumele fierte etc., sau prin prăfuirea alimentelor. Astfel, împotriva şobolanilor, se prăfuieşte apa de băut. In acest scop, se pun farfurioare în care se toarnă apă într-un strat gros de un centimetru şi apoi se prăfuieşte cu Antu.

Deratinul. Se utilizează numai pentru stîrpirea şoarecilor. Cu el se pregătesc momelile făcute din pîine, care se umezesc cu otravă şi se pun apoi pe bucăţi de carton.

In general, acolo unde se găseşte hrană uscată (cereale) se pun momeli făcute din alimente suculente (produse grase, carne, legume) şi invers.

Pentru obţinerea substanţelor chimice, în afară de Deratin, care se găseşte în comerţ, trebuie să ne adresăm organelor agricole, cărora să le cerem şi sfaturi asupra felului cum trebuie preparate momelile. Pasta fosforată şi arsenitul de calciu sînt otrăvuri puternice pentru om şi animale, din care cauză folosirea lor trebuie făcută cu foarte mare atenţie.

Ing. AL. V. ALEXANDRI
din Ministerul Agriculturii

Sfatul medicului veterinar

Să sprijinim acţiunea maleinărilor pentru combaterea morvei

In acest articol dorim să vorbim crescătorilor de animale despre o boală numită morvă, răpciugă, cîrtiţă sau farcin, boală care este întîlnită numai la cai, măgari şi catîri.

Această boală este periculoasă cu atît mai mult cu cît şi omul se poate îmbolnăvi de ea, fără putinţă de a se mai vindeca.

CUM SE MANIFESTA ŞI SE POATE RASPINDI BOALA

La cabaline, boala se manifestă în mai multe feluri. Animalului bolnav de morvă sau răpciugă începe să-i curgă din nas un lichid galben-verzui, iar pe zgîrciul nasului apar nişte noduleţe care cu timpul se sparg, producînd nişte răni care au fundul slăninos şi de culoare galbenă-murdară.

Cu timpul, scursoarea din nas a animalelor bolnave începe să devină asemenea unor muci cenuşii sau alburii, cu aspect de puroi amestecat uneori cu sînge.

Sub fălci, în ighiab, se formează o umflătură tare, noduroasă şi bine fixată de piele. Cînd morva sau răpciuga apare pe piele, se văd pe capul animalului nişte noduleţe între mărimea unor boabe de mazăre pînă la mărimea unor nuci. Aceste umflături calde şi dureroase la început sînt tari, apoi se moaie şi crapă, scurgîndu-se din ele un puroi galben-cenuşiu. Rănile rămîn apoi cu margini roşii-cenuşii pătate cu puncte de sînge şi cu fundul slăninos.

Cele mai multe din aceste răni apar la picioarele animalului. In cazul acesta, piciorul bolnav se îngroaşe, iar mişcările lui se fac cu greutate.

Cînd boala apare la plămîni (aceasta este forma cea mai periculoasă) ea se dezvoltă încet şi trece de cele mai multe ori neobservată de om. In această formă boala se lungeşte cu lunile şi cu anii fără ca animalul să pară bolnav. In schimb el îmbolnăveşte cabalinele cu care se află în grajd şi chiar şi oamenii ce-l îngrijesc.

Caii care au morvă la plămîni au la început puţină febră, care apoi dispare. Ei încep să slăbească treptat şi uneori au o tuse scurtă şi uscată.

Molipsirea cailor sănătoşi de la cei bolnavi de morvă se face prin convieţuirea acestora.

Cînd hrănirea şi adăpatul se fac în comun, în acelaşi ighiab cu caii bolnavi, molipsirea este mult mai uşoară, iar caii sănătoşi se îmbolnăvesc în mod sigur.

Morva sau răpciuga se poate lua şi la păşune, prin consumarea de către animalele sănătoase a ierbii murdărită cu scursorile nazale ale cailor bolnavi.

Omul se poate lesne îmbolnăvi de această boală periculoasă, de care scapă cu viaţă foarte greu. In timpul bolii, omul se chinuieşte mult, are dureri în muşchi şi încheieturi, are febră, pot să-i apară noduli pe piele care se sparg şi se prefac în răni, slăbeşte, îi scade puterea de muncă şi după 2—3 săptămîni de cele mai multe ori boala se termină cu moartea.

Iată de ce trebuie să ne ferim de a fi stropiţi pe faţă, în ochi, pe mîini, de caii bolnavi care tuşesc astfel încît să ne murdărească cu scurgeri din nas.

MASURI CE TREBUIE LUATE PENTRU DESCOPERIREA ŞI COMBATEREA BOLII

Faţă de pericolul mare ce-l prezintă această boală atît pentru cabaline cît şi pentru oameni, Ministerul Agriculturii, prin organele sanitar-veterinare din teren, a luat în ultimii ani o serie de măsuri menite să ducă la descoperirea tuturor cabalinelor bolnave de morvă în scopul stîrpirii acestei boli.

Mijlocul cel mai practic întrebuinţat pentru descoperirea cailor bolnavi este aşa numita maleinare sau maleinizare. Operaţiunea constă în injectarea fiecărui cal cu o substanţă specială, în grosimea pielii, la pleoapa de jos a ochiului.

Cailor bolnavi, la numai 24 de ore de la injecţie, pleoapa li se umflă uneori pînă acoperă tot ochiul, apoi din pleoapă începe să se scurgă un lichid lipicios.

Iată de ce, caii injectaţi trebuie prezentaţi la medicul veterinar şi a doua zi după injectare, la aceeaşi oră, pentru a se controla efectul injecţiei.

Operaţiunea de maleinare a cailor în ultimii ani a fost organizată de 2 ori pe an — în februarie şi septembrie — şi a cuprins întreg efectivul de cai din ţară.

Cea de a doua maleinare în anul acesta va începe la 1 septembrie, dar pregătirea acestei acţiuni trebuie terminată mai din timp. In acest scop, fiecare medic veterinar este dator să-şi alcătuiască un plan amănunţit, în care să prevadă ziua cînd se va executa maleinarea în fiecare comună din raza punctului agricol respectiv.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale şi agenţii veterinari din comună sînt datori să anunţe crescătorilor de cai, măgari şi catîri ziua şi ora cînd aceştia trebuie să prezinte animalele pentru maleinare la locul indicat.

Caii trebuie aduşi neapărat de două ori, adică prima zi la injecţie şi a doua zi la control. Neprezentarea calului la control cauzează organelor sanitar-veterinare mari greutăţi, deoarece operaţiunea trebuie luată de la început.

Totodată, neprezentarea la control face să dea de bănuit că animalul respectiv e într-adevăr bolnav, dar că el este dosit de proprietar. In asemenea cazuri, neprezentarea calului dosit este aspru pedepsită de lege.

Pentru ca toţi locuitorii care deţin cai să-şi poată prezenta animalele spre a fi examinate şi a li se face maleinarea, s-au luat măsuri ca operaţia de maleinare să dureze o lună de zile. Prelungirea termenului de maleinare se referă mai cu seamă pentru caii locuitorilor plecaţi din localitate la diferite munci pe un timp mai îndelungat.

Intreaga operaţie de maleinare se face în mod gratuit. După ce caii au fost controlaţi şi găsiţi sănătoşi, acestora li se aplică un semn pe copită, iar proprietarilor li se eliberează o adeverinţă. Cu aceasta proprietarul cailor dovedeşte oricărui control întîlnit pe şosea că a prezentat caii la maleinare şi că aceştia sînt sănătoşi.

Iată deci că este în interesul fiecărui crescător de cai, măgari şi catîri ca la începutul lunilor februarie şi septembrie ale fiecărui an, chiar dacă este plecat din localitate, să se prezinte la sfatul popular al comunei în care se află şi să se intereseze de ziua şi locul unde se face controlul cailor şi maleinarea.

Numai în felul acesta acţiunea de lichidare a morvei va avea rezultatele dorite şi se va putea înlătura pentru totdeauna pericolul mare ce-l prezintă această boală pentru animale şi oameni.

Dr. IOAN TRIFU

Din însemnările lui Ion Drumeţu

Pe unde-or scoate cămaşa?

— Multe vite-s pe aici, zic eu, privind din fuga trenului o cireadă de vaci ce păşteau pe un izlaz.

Vecinul meu, un ţăran care fuma liniştit pe bancă lîngă mine, îşi aruncă şi el privirile pe geam şi zise gînditor:

— Noi avem la colectivă cam tot pe atîtea. Nu-i vorbă, e puţină bătaie de cap cu hrana lor, dar şi foloasele sînt mari.

Şi aşa, din vorbă în vorbă, vecinul meu îmi povesti că fusese nu de mult la o demonstraţie de însilozare a porumbului, ce avusese loc în comuna Plopu.

— Curat vorba proverbului, zise el: omul înţelept îşi face iarna car şi vara sanie. Noi aşa am făcut şi ne-am luat de-o grijă.

— Adică ce aţi făcut? Sanie? Intreb eu mirat.

— Ba siloz! Noi, cei de la gospodăria colectivă din Oprişeneşti, am şi băgat la groapă aproape 200 tone de porumb de siloz. Acest lucru l-am făcut şi anul trecut şi tare bine ne-a prins. Vacile hrănite cu nutreţ murat ne-au dat şi iarna producţii mari de lapte. Aproape de două ori mai mari decît în alte ierni, cînd le-am hrănit cu furaje obişnuite.

— Ei, fac eu, şi ce te lauzi aşa? Că, după cîte ştiu, în toate comunele se fac silozuri. Pe cele din Plopu, Horia şi Sutu le-am văzut cu ochii mei.

— Va să zică ai fost şi pe acolo? Bine ar fi să fie peste tot aşa. Dar ia du-te la Balta Albă, Băile, Grădiştea, sau, ce mai calea-valea, colea, la o zvîrlitură de băţ, la Brateşu, şi vezi, tot aşa-i?

Atît mi-a trebuit, căci o vorbă ca asta la mine e ca biciul la cal.

Către nămiezi, am poposit în comuna Băile şi, într-adevăr, am avut ce vedea acolo. Cum am intrat la sfatul popular, l-am şi găsit pe cel pe care-l căutam, adică pe referentul zooveterinar Ioan B. Ivan. Numai că el n-a prea putut să mă vadă pe mine; abia sosise de la M.A.T. şi dormea dus... L-am lăsat să-şi facă somnul, că şi de l-aş fi trezit, beat cum era, nu ne-am fi putut înţelege. Preşedintele sfatului, necăjit şi el de purtarea referentului, care, în loc să doarmă acasă, dormea aci, în văzul lumii, merse el cu mine, să-mi arate cum se „asigură" hrana reproducătorilor pe timpul iernii.

De sub un umbrar apăru capul creţ, cu coarne scurte, al unui taur. Preşedintele zise mîndru:

— Ca acesta mai avem încă vreo 7 şi toţi sînt de rasă bună.

— Hrana şi întreţinerea, fac eu, tot atît de bune sînt?

Dar, tocmai cînd să-mi răspundă, tov. Roşioru, care privea spre umbrarul taurilor, se împiedică şi fu gata să cadă.

— Era cît pe-aci să cazi în groapă, zic eu.

— Adică în siloz, vrei să zici. Căci ăsta este silozul nostru de astă-toamnă.

— Şi de ce ţineţi gunoi în el?

— Acum e gunoi! Vara trecută a fost nutreţ, îmi răspunse preşedintele că-

trănit. Asta e isprava referentului zooveterinar, pe care l-aţi lăsat dormind în sfat...

— Se vede treaba c-a dormit şi atunci, zic eu, privind la groapa plină cu nutreţ stricat.

Pe tovarăşul Roşioru îl frămînta un gînd, căci răspunse necăjit:

— S-a mulţumit să arunce în groapă, fără nici o noimă, cîteva zeci de care de coceni cu ştiuleţi cu tot, fără să-i fi tocat şi fără să-i fi îndesat destul, deşi Ion Nazîru, agronomul de la Grădiştea, îl învăţase bine ce are de făcut.

— Dar barem acum, după păţania asta, i-a venit mintea la cap? A făcut ceva ca să asigure reproducătorilor hrana de care vor avea nevoie la iarnă? — întreb eu iară.

— A făcut un şanţ, zise preşedintele, arătîndu-mi în curtea sfatului un şanţ abia trasat. Acolo aveau ei de gînd să mai însilozeze porumb.

— Cum s-ar zice, daţi din groapă în groapă. Să vă văd eu la iarnă, pe unde o să scoateţi cămaşa?

Şi la drept vorbind, nu ştiu pe unde or scoate-o, căci, după cît îmi dau eu seama, referentul şi preşedintele sînt, vorba ceea, „sac şi petic".

Cum nu aveam vreme de pierdut, am plecat iarăşi la drum. M-am dus să văd ce a făcut tov. Petre Frangu, preşedintele gospodăriei colective de la Brateşu. Nu l-am putut vedea însă nici pe tov. Frangu, — care, potrivit obiceiului lui, dispare cînd nu vrea să dea ochii cu cineva — şi, ce-i mai rău, n-am văzut nici un siloz.

Hei, şi iarăşi îmi luai traista la spinare şi o pornii pe drumul mare. Auzisem eu de agronomul Ion Nazîru, şeful punctului agricol de la Grădiştea, şi voiam să văd ce ispravă a mai făcut şi anul acesta, că anul trecut însilozase foarte bine multe tone de porumb siloz.

De aceea, îi şi cer oamenii sfatul, ori de cîte ori este vorba de însilozarea nutreţurilor.

— Am venit să-ţi văd silozul. Am auzit că eşti neîntrecut în meşteşugul ăsta, zic eu, vesel că l-am întîlnit.

Nazîru se uita într-o parte. Mă uit şi eu într-acolo, crezînd că oi da cu ochii de siloz. Dar pasămite, Nazîru se lăsase şi el pe tînjală.

— Mă făcuşi să bat drumul de pomană, frate Nazîru, vorba ceea: la pomul lăudat să nu te duci cu...

— Silozul mare, glumi el...

— Ba tot cu traista, zic eu, că, după cum văd, n-ai pus la murat nici măcar o traistă de porumb.

— N-am pus, Drumeţule, dar timpul nu-i pierdut. Să vii peste o săptămînă şi vom sta atunci de vorbă.

— Te cred, zic eu, dar cu Ioan B. Ivan din Băile ce faci? Ai grijă de el. Căci, după cum am văzut, mai curînd se murează el în butoiul cu vin, decît porumbul sfatului în groapa de nutreţ. Şi n-ar strica să-i dai ghes şi lui Frangu, de la Brateşu.

După făgăduiala lui Nazîru, am pornit către casă cu nădejdea că taurii din Băile, vacile cu lapte de la Brateşu, ca şi reproducătorii din Grădiştea nu vor fi nevoiţi la iarnă să pornească cu jalba în proţap la secţia agricolă a raionului „Filimon Sîrbu", să se plîngă că nu li s-a asigurat şi lor o hrană bună şi îndestulătoare, cum li s-a asigurat animalelor de la Plopu, Horia, Sutu şi altele.

p. conf. A. MUŞAT şi C. BORCESCU

Bătrînețe lipsită de griji

„Pentru a se asigura bătrînețea colectiviștilor și a se veni în ajutorul celor inapți sau cu capacitate redusă de muncă, se recomandă ca fondul de ajutorare pentru bătrîni, invalizi, persoane care temporar au pierdut capacitatea de lucru, familii ale ostașilor cu posibilități restrînse de muncă, întreținerea creșelor și orfanilor, să fie sporit de la maximum 2 la sută la maximum 4 la sută din valoarea brută a producției (în natură și în bani). De asemenea, se recomandă ca în statutul-model să se prevadă ca membrilor gospodăriei care din cauza bătrîneții sau a invalidității au o capacitate redusă de muncă, să li se repartizeze munca în raport cu capacitatea lor de a munci, urmînd ca pe baza hotărîrii adunării generale să li se acorde un sprijin material din fondul de ajutorare".

(Din Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c.).

BĂTRÎNEȚE, HAINE GRELE...

De curînd, mergeam pe drumul colbuit ce duce de la gara Urleasca din raionul Brăila spre gospodăria colectivă din comuna cu același nume. Înaintea mea, la cîțiva pași, un moșneguț sprinten, cu niște opinci cît toate zilele, stîrnea praful cu o nuielușă de alun și lălăia, mișcînd capul în dreapta și-n stînga:

Bătrînețe, haine grele.
Ce n-aș da să scap de ele...

Și mereu o lua de la cap, fără să obosească.

Dintr-o dată, prin volbura stîrnită, au prins parcă chip sumedenie de oameni, sumedenie de întîmplări petrecute cu ani mulți în urmă...

Vedeam aievea oameni ajunși în amurgul vieții, singuri pe lume, fără un suflet apropiat în jur. De se îmbolnăveau, n-avea cine le da un pahar cu apă. Aveau zile, scăpau. De nu, îi găseau vecinii înțepeniți pe cîte o laviță. Vedeam bătrîni cărora copii fără suflet le numărau dumicații. Li se părea că părintele trăiește prea mult și încă pe spinarea lor. Învia în fața ochilor mei chipul lui Nedelcu, bătrînul din satul de pe malurile Telegăi, cel cu obrajii rumeni, căutătura ageră și îmbrăcat totdeauna în straie cuviincioase. Și mi-l aminteam pe același Nedelcu, așa cum l-am văzut după cîțiva ani. O umbră, îmbrăcată în zdrențe, rătăcind singur prin lume. Trăia din mila creștinilor, cerșind cîte un căuș de făină. Cînd m-a văzut, s-a întors repede și a luat-o pe-o uliță lăturalnică. Un om, un cunoscut, care văzuse toată întîmplarea, s-a uitat lung după Nedelcu și m-a lămurit în cîteva cuvinte. Un chiabur din sat l-a îndemnat să-i treacă pămîntul pe numele lui. I-a promis că-i va fi ca și un copil, că-l va îngriji ca lumina ochilor. După ce s-a văzut cu actele în regulă, l-a alungat pe bătrîn cît colo. Și omul a încheiat cu năduf:

— Deh! Bătrînețe, haine grele...

★

Am ajuns la colectivă și le-am spus pe scurt președintelui și socotitorului ce vînt m-a adus prin aste locuri.

— Vreau să scriu despre felul cum purtați de grijă colectiviștilor vîrstnici, cum sînt ei ajutați la bătrînețe.

Mi-a vorbit președintele, am vorbit și cu cîțiva colectiviști bătrîni și, pînă la urmă, m-am gîndit că, într-o asemenea problemă, cel mai bine ar fi ca ei să ia direct cuvîntul.

Zis și făcut.

CUVÎNTUL LUI DUMITRU ZAVOI, PREȘEDINTELE COLECTIVEI

Gospodăriei noastre îi spune „C. Dobrogeanu Gherea" și la 7 august a împlinit 6 ani de la înființare. Numărăm azi 174 de familii cu o suprafață de 1.100 ha de teren arabil. Ne-am dezvoltat binișor. Nu spun bine, pentru că mai sînt încă multe de făcut. Mă întrebi cum purtăm de grijă bătrînilor? Mai întîi, să știi că, an de an, printre primele îndatoriri pe care le-am avut, a fost să punem deoparte cota de 2 la sută pentru fondul de ajutorare a bătrînilor și invalizilor. Cu totul, ăi care primesc acest ajutor sînt în număr de 27. Cei mai mulți, femei. Vîrsta? Între 70 și 90 de ani. Acu' să nu crezi că vîrsta spune prea mult. Bunăoară, Marița Mircea, deși are 75 de ani, a făcut anul ăsta — pînă acum — 160 de zile-muncă la plivit și la grădina de zarzavaturi. Iar anul trecut, a fost chiar premiată de conducerea colectivei. Sau Enache N. Crețu. Împlinește 88 de ani la 16 octombrie, dar face încă de pază la lucernă, la cartofi, mă rog, unde-i nevoie. La fel Toma N. Gheorghe, paznicul stupinei, sau Constantin Moșescu, paznicul de noapte al sediului. Toți fac zile-muncă și pe deasupra sînt ajutați și din fondul de 2 la sută. Cît privește mărirea fondului de ajutorare de la 2 la sută la 4 la sută, așa cum spune Rezoluția din 16—17 iulie a partidului, aceasta este un lucru foarte bun, pe care-l vom pune în aplicare în acest an.

POVESTEȘTE MOȘ ENACHE CREȚU...

— Greu, tare greu îi, nepoate, cînd se învechește căruța. Mă dor noaptea toate osișoarele! Le-aud cum scîrțîie în întuneric și, pe deasupra, m-apucă și-o pîrdalnică de tusă. Da' crezi că mă dau bătut? Aș! Uite, așa cum mă vezi, la 88 de ani, o singură măsea am lipsă și ziarul îl citesc fără ochelari. Asa că mai are încă de așteptat cumătra ceea cu coasa. De lucrat mă întrebi? Da, lucrez, cum să nu. Muncă pe puterile mele. Fac de pază noaptea la lucernă, la cartofi, că somn prea mult tot n-am. Au grijă tovarășii din conducere și de bătrîni. Slavă domnului, eu, în colectivă, așa vîrstnic cum sînt, o duc bine. Vînă să vezi în pătul, mai am porumb din anul trecut. La fel și grîu, și mazăre, din toate. Cu zilele-muncă, cu ajutorul, o scot bine la capăt.

...ȘI RUXANDRA CIOCAN

— Vezi mata, noi țăranii avem multe proverbe. Și unul din ele zice că „dacă n-ai bătrîni, să-i cumperi". Acu', dacă s-a păstrat de atîta amar de vreme, o fi vreun dram de înțelepciune în el.

Spui că vrei să știi cum o ducem noi, bătrînii care nu mai putem munci în colectivă. Rogu-te să mă ierți, da' eu am s-o iau nițel pe departe ca să-ți răspund. Ce zici, cum îi mai bine, să joci în cizme noi, lucioase, da' împrumutate de la altul, sau într-unele mai vechi, dar să fie ale tale? Eu zic că tot ale tale îți țin mai cald. Așa-i și cu noi, bătrînii. Nu-i rău să-ți poarte de grijă copiii, da' parcă mai dulce e să știi că ai dumicatul tău. Cu ce-mi dă ajutor colectiva, tocmai bine încropesc din an în an. Aud că-i vorba să ne mărească ajutorul. Așa-i? Apăi atunci o să fie și mai bine.

★

Am plecat noaptea tîrziu din colectiva de la Urleasca. Mergeam și mă gîndeam la întîmplările de odinioară, la cuvintele lui moș Enache Crețu și mai cu seamă la moșneguțul cel sprinten, cu nuielușa de alun. Îl cheamă, după cum am aflat ceva mai tîrziu, Dumitru Basturea, și este membru al colectivei. Pe deasupra, așa cum mi-a spus foarte serios, are și o funcție de răspundere: paznic la stupina gospodăriei.

La 75 de ani bătuți pe muche, se pare că totuși bătrînețele nu-i sînt haine chiar atît de grele.

S. LEONARD

PE DRUMUL BELȘUGULUI

Cele 502 familii de țărani muncitori romîni și maghiari uniți în gospodăria colectivă „Drapelul Roșu" din Salonta lucrează în comun 1.126 ha, de pe care strîng an de an producții tot mai bogate.

Anul acesta, însămînțînd în rînduri încrucișate grîu de soiurile „Cenad 117" și „Otvos 241", ei au obținut, în ciuda timpului neprielnic, o producție medie de 2.174 kg de grîu la hectar, producție ce depășește cu 700—750 kg la hectar recolta medie obținută în sectorul individual.

Viața îmbelșugată a colectiviștilor, producțiile mari obținute de ei conving pe tot mai mulți țărani muncitori cu gospodării individuale să intre în marea familie a colectiviștilor. Zilele acestea, alte 9 familii de țărani muncitori au înaintat cereri pentru a fi primiți în gospodăria colectivă. În ultimele 4 luni, au fost primite de adunarea generală 86 de noi familii.

Nu mai puțin frumoase sînt succesele colectiviștilor din comuna Mădăraș, aceeași regiune. Dezvoltarea rapidă și multilaterală a acestei gospodării — una din cele 13 gospodării colective milionare din regiunea Oradea — i-a determinat pe aproape toți țăranii muncitori din comună să aleagă calea muncii în colectivă. Numai în ultimele 4 luni au intrat în gospodărie 54 de familii. Astăzi, peste 90 la sută din locuitorii comunei Mădăraș sînt membri ai gospodăriei colective, ei lucrează în comun o suprafață de 1.390 ha.

În legătură cu începerea anului școlar

Printr-o Hotărîre a Consiliului de Miniștri s-a stabilit ca grădinițele de copii, școlile de cultură generală (cursuri de zi), școlile pedagogice, școlile speciale, școlile de muzică și coregrafie, școlile profesionale, școlile tehnice speciale (care școlarizează absolvenți de 7 clase) și școlile militare medii să înceapă anul școlar 1956/1957 la 15 septembrie a.c.

ÎN GRĂDINA COLECTIVEI

Colectiviștii din comuna Dumbrăvița, regiunea Timișoara, acordă o deosebită atenție sectorului legumicol, care le aduce an de an venituri importante. Recoltatul fiind în toi, ei au realizat pînă acum din vînzarea legumelor suma de 35.000 lei.

În fotografie: Colectivistele Ibolya Kiraly și Iuliska Fülek recoltînd de zor ardei grași.

În regiunea Craiova, acțiunea de colectări trebuie mai bine organizată

În unele raioane ale regiunii Craiova, treierișul grîului s-a terminat, iar în altele se apropie de sfîrșit. Înțelegînd pe deplin marea însemnătate a îndeplinirii la timp a îndatoririlor către stat, cei mai mulți producători agricoli din cuprinsul acestei regiuni și-au predat la timp cotele de cereale. Așa, de pildă, în raionul Calafat, planul de colectări a fost îndeplinit în proporție de sută la sută, realizare cu care se pot lăuda și numeroase comune din alte raioane.

Din păcate, însă, nu peste tot lucrurile stau la fel de bine. Există în regiunea Craiova unele raioane în care planul de colectări nu se realizează în același ritm cu cel de treieriș, ajungîndu-se în unele locuri la un decalaj neîngăduit de mare între treieriș și colectări.

De această gravă rămînere în urmă se fac vinovate atît unele organe de colectări, cît și unele sfaturi populare, care, subapreciind importanța îndeplinirii la timp a planului de colectare, lasă lucrurile să meargă de la sine, în loc să organizeze o largă acțiune de lămurire a țăranilor muncitori și, în același timp, să controleze munca de teren.

Contribuie de asemenea la crearea acestei stări de lucruri și slabul control exercitat de organele raionale asupra împuterniciților comunali, a agenților colectori și a delegaților de batoză. Există în primul rînd serioase deficiențe în ținerea evidenței cantităților de cereale predate. Mari cantități de cereale provenind din achitarea cotelor obligatorii ori a muncilor efectuate de S.M.T., deși sînt efectiv intrate în magaziile statului, nu apar în registrele de la comune, raioane și regiuni. Din registrele comunei Verbița, de pildă, raionul Plenița, unde treierișul grîului s-a terminat, reiese că planul de colectare s-a realizat doar în proporție de 50 la sută, cînd realitatea este cu totul alta. Din ce cauză? Pentru că o bună parte din borderourile de recepționare au zăcut la baza de recepție Bălăcița, fără a fi expediate comunei, iar o altă parte au rămas uitate în sertarele împuterniciților comunali cu colectările. Trebuie arătat că, îndată ce borderourile de la baza Bălăcița și cele din sertarul împuternicitului au fost descărcate în registrele comunei, decalajul de 50 la sută a dispărut aproape în întregime. În realitate, a mai rămas nerealizat doar un procent de 2—3 la sută, reprezentînd diverse cantități de cereale datorate de cîțiva producători pentru diferența de calitate.

Astfel de cazuri pot fi întîlnite și în alte comune din regiune. Și ce altceva probează ele, decît o lipsă elementară de simț de răspundere din partea organelor respective de colectare și recepționare, precum și condamnabila neglijare a unor sfaturi populare care au datoria să controleze munca colectorilor?

O frînă serioasă în exercitarea unui control operativ asupra desfășurării colectărilor este și modul defectuos în care lucrează unii funcționari de la bazele de recepție: Bechet, Afumați, Băilești etc. Aceștia consideră cerealele „efectiv intrate în magazie" din borderoul de predare în convoi. Această așa-zisă simplificare a formalităților are ca urmare faptul că în realitate lipsesc sfaturile populare comunale de posibilitatea de a analiza periodic mersul colectărilor și de a lua, acolo unde este cazul, măsuri pentru îndreptarea situației. Totodată, se creează condiții pentru elementele chiaburești necinstite de a se sustrage de la îndeplinirea integrală a obligațiilor ce le au față de stat.

Lipsa unei evidențe clare asupra mersului colectărilor provoacă greutăți și unor țărani muncitori. Aceștia, dorind să-și îndeplinească în întregime datoriile cetățenești, ar vrea să cunoască ce cantități de cereale mai au de achitat pentru unele diferențe de calitate. Dar, din cauzele despre care s-a pomenit, nu s-au putut întocmi în comune tabele cu aceste diferențe și astfel cantitățile respective de cereale rămîn neachitate la timp. Pe [illegible] în întreaga regiune, dau cifre destul de mari.

Neglijențele ce se manifestă în ținerea la zi a evidenței, lipsa de preocupare a unor organe comunale pentru realizarea planului de colectări, precum și lipsa de control și îndrumare din partea organelor regionale au urmări și mai grave, ce prejudiciază interesele statului. În comunele Giubega și Perișor, raionul Băilești, și Rojiștea, raionul Gura Jiului, profitînd de lipsa unui control sistematic din partea [illegible], unele elemente necinstite au încercat să sustragă cereale din convoaie și de pe arie.

Este timpul să se pună capăt acestei stări de lucruri. Organele raionale și regionale de colectare, ca și organele puterii locale, au datoria să-și intensifice munca de îndrumare și control în toate comunele unde se constată deficiențe în acțiunea de colectare. Să fie trași la răspundere acei delegați de batoze și de convoaie care nu-și fac pe deplin datoria, permițînd elementelor necinstite să se sustragă de la îndeplinirea obligațiilor cetățenești către stat. Trebuie de asemenea să se pună ordine desăvîrșită în evidența C.R.R. Toate unitățile de recepționare să fie obligate de a respecta întocmai instrucțiunile primite în legătură cu întocmirea și circulația documentelor, astfel încît organele comunale și împuterniciții raionali ai Ministerului Colectărilor să poată dispune în timp util de toate actele de recepționare.

Îndrumînd și controlînd în permanență organele în subordine, luînd măsurile indicate mai sus, analizînd în mod periodic și temeinic situația colectărilor, conducerea aparatului de colectare și recepționare din regiunea Craiova, în colaborare cu organele sfatului popular regional, vor reuși să lichideze în scurt timp decalajul existent între treieriș și colectarea păioaselor și să asigure îndeplinirea planului de colectare în bune condiții.

A. BADILA

Muncile făcute cu mijloace mecanizate ne-au convins să întemeiem o întovărășire

În iarna trecută, un grup de vreo 15—20 de țărani muncitori din comuna noastră am vizitat colectiva din Vișina, care se află doar la vreo cîțiva kilometri de comuna noastră. Am nimerit tocmai la împărțirea veniturilor după un an de muncă. Am văzut atunci cum colectiviștii harnici, care veniseră regulat la lucru, au dus acasă căruțe vîrfuite cu bucate. Pe lîngă cereale și legume, mai primiseră și mulți bani.

Și la noi în Pietroaia se strînseseră bucatele de pe cîmp. Ne-am apucat a face socoteli și, cum am sucit-o, cum am învîrtit-o, tot la un rezultat am ajuns: colectiviștii erau mai cîștigați decît noi. Nici unul dintre noi nu dusese acasă cît duseseră colectiviștii, cu toate că nu eram nici noi oameni leneși și nici plugăria n-o făceam de azi, de ieri. Cum de s-a putut una ca asta, ne-am dumirit însă cînd am aflat ce recolte obținuseră colectiviștii la hectar: și la grîu, și la orz, și la ovăz, recoltele lor fuseseră cu mult mai bogate decît ale noastre. Și doară pămîntul e cam la fel în hotarele comunelor noastre și nici de plouat nu plouase la ei mai mult ori mai puțin decît la noi.

— Noi am lucrat cu mașinile S.M.T.-ului pe întinderi mari, iar voi ați lucrat cu plugul, fiecare pe cîte un petecuț de pămînt. Nu-i tot una. De aceea și recoltele se deosebesc. Pămîntul te răsplătește după cum îl lucrezi.

Acesta a fost răspunsul pe care ni l-a dat președintele colectivei cînd l-am întrebat cum de-au obținut recolte atît de bune.

Ajunși acasă, cu ajutorul organizației de partid și a sfatului popular, în prima duminică am strîns tot satul și le-am vorbit țăranilor muncitori despre tot ceea ce văzusem la colectiva din Vișina: despre colectiviștii care au luat mii de kilograme de cereale, legume, brînză, lînă, bani, despre casele frumoase pe care unii dintre ei izbutiseră să și le clădească, și despre cîte altele.

De atunci, întreg satul începuse să fiarbă. La adunările ce se țineau la sfatul popular, la cooperativă și chiar pe uliți, unde se întîlneau cîțiva țărani muncitori, îndată venea vorba despre colectivă.

În tot timpul iernii trecute, oamenii au chibzuit în fel și chip pe ce drum să pornim: al colectivei sau al întovărășirii? Munca de lămurire n-a slăbit de loc. Pînă la urmă, un număr de vreo 35 de gospodari alesesem drumul întovărășirii. În timpul primăverii și verii, au fost organizate alte noi vizite la întovărășirile și colectivele din apropiere. Așa, am fost pe timpul prășitului la întovărășiții din Crînguri. La ei, prășitul se făcea cu mașinile, ceea ce ne-a plăcut foarte mult. Noi apucasem să facem abia o prașilă; ei, cu mașinile S.M.T.-urilor, făcuseră trei. Nu era de mirare că în lanul lor porumbul era de două ori mai mare decît al nostru. De asemenea, la ei și lucrările de recoltat se făceau numai cu mașinile.

Ceea ce am văzut pe la colectivele și întovărășirile pe care le-am vizitat ne-au convins tot mai mult de superioritatea muncii cu mijloace mecanizate. Dovada cea mai bună a fost acum la strînsul recoltelor, la întovărășirea din Crînguri, care, cu toată vremea neprielnică din acest an, a scos la treieriș peste 1.200 kg de grîu la hectar, pe cînd în sectorul individual, grîul a fost de numai 6—800 kg în medie pe comună, cam atît cît recoltaserăm și noi în comuna noastră. Aceste exemple și încă multe altele au făcut să crească mereu numărul celor care doreau să alcătuiască o întovărășire. Și așa, cu 2 săptămîni în urmă, a luat ființă întovărășirea noastră agricolă, în care s-au înscris 67 de familii de țărani muncitori. În ultimele zile, conducerea întovărășirii a mai primit încă 11 cereri, care vor fi discutate în adunarea generală.

Acum, noi, întovărășiții, după ce am strîns recoltele, am început pregătirile pentru campania de toamnă. Primul lucru a fost să încheiem contract cu S.M.T.-ul. Atenția cuvenită o dăm și procurării și selecționării semințelor. Sîntem hotărîți să muncim astfel, încît din primul an să ne bucurăm cît [illegible] din plin de roadele muncii în comun.

N. POPESCU, C-TIN CIUCA și N. NICOLAE

țărani muncitori întovărășiți din comuna Pietroaia, raionul Găești

Sarcinile gospodăriilor agricole de stat în sectorul producției vegetale

Ing. FR. MIHALY
director în Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat

Directivele celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn cu privire la dezvoltarea economiei noastre în perioada celui de al doilea plan cincinal prevăd, pe lîngă dezvoltarea continuă a industriei grele și industriei bunurilor de larg consum, un măreț program de dezvoltare a agriculturii pe linia transformării socialiste și sporirii continue a producției-marfă.

În cadrul acestui program de dezvoltare a agriculturii, sarcini deosebit de importante revin gospodăriilor agricole de stat.

Rezoluția ședinței plenare a C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie a.c. arată că gospodăriile agricole de stat trebuie să devină în scurtă vreme mari producătoare de cereale-marfă și de semințe de soi la principalele plante de cultură, să producă lapte, carne, lînă și ouă în cantități cît mai sporite, precum și tineret de prăsilă.

De asemenea, pentru a-și da contribuția la rezolvarea problemei cerealelor, gospodăriile de stat trebuie să-și sporească terenul arabil pînă în anul 1960 la peste 1 milion de hectare, din care vor semăna cca 300.000 de hectare cu grîu și secară și aproape 400.000 de hectare cu porumb și sorg hibrid de mare productivitate.

Gospodăriile agricole de stat trebuie să sporească an de an livrările de cereale către stat în așa fel încît în anul 1960 să livreze 500.000 de tone de grîu și secară și să producă cca 1.000.000—1.200.000 de tone de porumb.

De asemenea, pînă la sfîrșitul celui de al doilea cincinal întreaga suprafață cultivată cu porumb în gospodăriile agricole de stat trebuie să fie însămînțată cu porumb hibrid. Va trebui de asemenea ca gospodăriile de stat cultivatoare de porumb, care au condiții favorabile de irigare, să amenajeze și să cultive cîte un lot de cel puțin 100 de hectare porumb irigat.

Pentru ca aceste sarcini de perspectivă să fie traduse în fapte este necesar să se ia o serie de măsuri care să ducă la: mărirea suprafeței arabile, sporirea producției de cereale pe fiecare hectar cultivat (prin lucrări agrotehnice raționale, diferențiate, aplicarea îngrășămintelor naturale și minerale și folosirea semințelor de soi de mare productivitate), producerea semințelor de soi la principalele culturi și a seminței hibride de porumb în cantități cît mai sporite și de calitate, asigurarea unei solide baze furajere și mecanizarea pe scară largă a procesului de producție la păioase și porumb.

Mărirea suprafețelor arabile se va face parțial prin preluări de terenuri de la alte ministere și întreprinderi (conform H.C.M. 290/1956) precum și prin punerea în valoare a unor terenuri cultivate și necultivate supuse inundațiilor.

Pe lîngă aceste posibilități, fiecare gospodărie mai are însemnate rezerve interne care nu au fost folosite în întregime.

Din suprafața totală a gospodăriilor agricole de stat terenul arabil reprezintă în prezent circa 73 la sută, din care o parte se găsește în zona inundabilă a Dunării. În unele gospodării agricole de stat sînt și unele terenuri încă neproductive (circa 7 la sută).

În fiecare gospodărie trebuie să se analizeze pe viitor cît mai temeinic toate posibilitățile existente de sporire a suprafețelor arabile prin executarea diferitelor lucrări de apărare a terenurilor inundabile, prin punerea în valoare a unor pășuni slab productive și îndeosebi prin valorificarea așa-ziselor terenuri neproductive.

De asemenea este necesar să se urmărească în permanență situația și felul de utilizare a unor terenuri rezerve de stat care ar putea fi preluate în folosință de unele gospodării agricole de stat.

Un alt obiectiv însemnat care trebuie să stea în atenția fiecărei gospodării de stat este **sporirea continuă a producției la hectar**, astfel ca în 1960 de pe fiecare hectar din cele 300.000 cultivate cu grîu și secară și 400.000 cu porumb să se obțină producții de 1.800 kg și respectiv 3.000 kg de boabe.

Realizarea acestor producții este pe deplin posibilă dacă în fiecare gospodărie de stat se va aplica o agrotehnică înaintată. O deosebită atenție trebuie dată îmbunătățirii rotației culturilor, care este strîns legată de mărirea suprafețelor arabile.

Executarea lucrărilor de bază ale solului la un nivel agrotehnic superior, potrivit însușirilor fiecărui tip de sol, zonei naturale și plantelor premergătoare, contribuie în foarte mare măsură la sporirea producției. De aceea, în toamna aceasta, gospodăriile agricole de stat trebuie să pregătească terenul necesar pentru însămînțările de toamnă, cît și pentru cele de primăvară, în bune condiții agrotehnice.

O dată cu pregătirea solului trebuie încorporate și cantitățile însemnate de gunoi de grajd care în unele gospodării zac nefolosite. Cazuri ca cele petrecute la gospodăria agricolă de stat Tîmna, regiunea Craiova, unde anul trecut au rămas nefolosite 3.000 tone de îngrășăminte organice, sau la G.A.S. Casimcea, regiunea Constanța, care, din cantitatea de 3.885 tone n-a utilizat nici măcar 10 la sută pentru îngrășarea ogoarelor, nu trebuie să se mai repete.

Îngrășămintele minerale date ca îngrășăminte de bază sau faziale trebuie folosite în mod rațional, diferențiat, ținîndu-se seama de tipurile de sol și de cerințele culturilor respective.

Pentru ca în anul viitor să se obțină o producție sporită la cerealele păioase este nevoie ca însămînțările din toamna acestui an să se execute într-un teren bine pregătit și în epoca optimă potrivită fiecărei zone naturale. Practica a dovedit că pe suprafețele unde grîul a fost însămînțat anul trecut pînă la 10—15 octombrie producția a fost de cele mai multe ori dublă față de cea obținută pe terenurile însămînțate mai tîrziu. Astfel la G.A.S. „Scînteia", regiunea Timișoara, pe aceeași tarla, grîul semănat pînă la data de 5 octombrie a dat 1700 kg la hectar, pe cînd cel semănat după 1 noiembrie numai 900—1000 kg la hectar. La fel s-au petrecut lucrurile și în alte gospodării agricole de stat din diferite regiuni ale țării.

Pe lîngă lucrările raționale ale solului, folosirea îngrășămintelor naturale și minerale, executarea la timp și în condiții agrotehnice optime a semănatului, o contribuție însemnată la obținerea de recolte sporite o aduce și factorul sămînță. Rezultatele obținute în producție au arătat că, prin folosirea semințelor de soi împreună cu întreg complexul de lucrări agrotehnice indicat pentru cultura respectivă, se poate obține în mod sigur un spor de producție de 15—20 la sută.

În această direcție gospodăriile agricole de stat pot și trebuie să dea un sprijin puternic la sporirea producției de cereale panificabile și furajere, de plante oleaginoase, textile etc., **prin folosirea și înmulțirea semințelor de soi de înaltă productivitate.**

Creșterea și dezvoltarea continuă a sectorului socialist din agricultură necesită în fiecare an cantități tot mai sporite de semințe, de soi.

În cadrul sistemului planificat de producere și înmulțire a seminței de soi, semințele elită de la stațiunile experimentale ICAR sînt înmulțite în gospodăriile agricole raionale. La rîndul lor, gospodăriile raionale trebuie să producă mari cantități de semințe de soi, pentru a asigura sămînța necesară pentru loturile semincere ale întregului sector socialist și reînoirii seminței din 4 în 4 ani.

Unele din aceste gospodării au dus la bun sfîrșit această sarcină, obținînd an de an rezultate din ce în ce mai bune. Astfel, G.A.S.-urile Ozun din Reg. Aut. Maghiară, Jimbolia, regiunea Timișoara, Slobozia Ciorăști, regiunea Galați, și Jegălia, regiunea Constanța, au produs și livrat statului peste plan în anul trecut însemnate cantități de semințe de soi și de sămînță hibridă de porumb. Recolte bogate și de calitate au obținut de asemenea și gospodăriile de stat Dîlga și Belitori din regiunea București, Oradea și Secueni din regiunea Oradea, Dealul Ocnei din regiunea Stalin și altele.

Din păcate mai sînt încă gospodării agricole de stat care nu acordă suficientă atenție producerii semințelor de soi. Gospodăriile agricole de stat Lunca Baia din regiunea Constanța, Murgeni-Iași și Rogova, regiunea Craiova, n-au reușit în nici un an să livreze statului semințe de soi. De asemenea la gospodăriile Călinești-Suceava și Todirești-Iași, grîul elită a fost însămînțat tîrziu, pe la începutul lunii noiembrie, și tot după grîu.

În producerea seminței hibride de porumb au fost săvîrșite și în anul acesta greșeli serioase atît la însămînțare, cît și la castrarea soiului mamă.

Pe viitor aceste lipsuri trebuie înlăturate. O deosebită atenție va trebui dată mai ales producerii unei semințe hibride de porumb de calitate. Amplasarea celor 30.000 de hectare care vor fi însămînțate în primăvara anului viitor, în scopul producerii seminței hibride de porumb, trebuie făcută cu mai multă grijă astfel ca să se asigure spațiul de izolare necesar.

Este necesar ca, începînd din anul viitor, gospodăriile agricole de stat să dea o grijă mai mare producerii de semințe corespunzătoare de mazăre, fasole, floarea-soarelui, cînepă, in, sfeclă de zahăr și de cartofi rezistenți la rîia neagră. De asemenea, pentru asigurarea unei puternice baze furajere și rentabilizarea gospodăriilor este nevoie să se producă cantități cît mai însemnate de semințe de culturi furajere și în special de lucernă și trifoi, semințe de măzăriche de toamnă și primăvară, iarbă de Sudan, sfeclă furajeră și altele.

Pentru buna aprovizionare a centrelor muncitorești, gospodăriile așezate în apropierea orașelor trebuie să ia toate măsurile pentru producerea și livrarea unor cantități cît mai mari de legume și zarzavaturi.

În viticultură și pomicultură, o preocupare permanentă trebuie s-o formeze mărirea patrimoniului existent prin crearea de noi plantații mai ales pe terenurile improprii culturilor agricole. Livrarea și valorificarea unor cantități sporite de struguri și fructe este de asemenea o sarcină importantă.

La baza acestor acțiuni stă producerea și asigurarea unui material săditor de calitate și de aceea pepinierelor viti-pomicole și plantațiilor de port-altoi trebuie să li se acorde toată atenția.

Utilajul mecanic cel mai felurit cu care sînt și vor mai fi înzestrate gospodăriile agricole de stat trebuie folosit la maximum mai ales la mecanizarea lucrărilor în cultura păioaselor, a porumbului și a furajelor, astfel ca gospodăriile agricole de stat să devină exemple vii ale superiorității agriculturii socialiste.

Toate măsurile de ordin tehnic trebuie însă privite prin prizma rentabilității aplicării lor. Și din acest punct de vedere deci trebuie să se țină seama de particularitățile gospodăriei, pentru ca folosind mijloacele și metodele cele mai potrivite să se obțină micșorarea cheltuielilor pentru unitatea de produs.

Buni gospodari se vor dovedi acei conducători care vor ști să mînuiască cu îndrăzneală și competență factorii reducerii prețului de cost, fără să mai aștepte sfaturi „de la centru", atitudine care ascunde de fapt lipsa de pricepere și fuga de răspundere. Lupta împotriva risipei și a furturilor de produse, împotriva chiulului și a neglijenței în muncă, tragerea la răspundere cu severitate a celor ce își bat joc de bunul poporului vor trebui să fie o permanentă grijă pentru conducerile gospodăriilor agricole de stat și ale trusturilor regionale. Desigur aplicarea acestor măsuri va depinde în cea mai mare măsură de competența și mai ales de conștiința cadrelor însărcinate cu dirijarea procesului de producție.

La îndeplinirea mărețelor sarcini trasate de Rezoluția plenarei C. C. al P.M.R. trebuie să-și dea toată contribuția atît lucrătorii din cadrul ministerului și trusturilor regionale Gostat, cît și din fiecare gospodărie în parte. Tehnicienii și inginerii agronomi au datoria să lupte împotriva sistemului dăunător al folosirii șablon a măsurilor agrotehnice și să treacă în mod creator și curajos, pe baza observațiilor proprii tehnice și practice, la stabilirea și aplicarea unei agrotehnici diferențiate, în toate ramurile producției vegetale.

Lichidînd lipsurile, îmbunătățind permanent munca, aplicînd tehnica nouă, gospodăriile agricole de stat vor putea să se achite cu cinste de sarcinile ce le stau în față în cel de al doilea plan cincinal.

Am zburat în stratosferă cu avionul sovietic Tu-104

ïmp de două zile. Capitala pa-ci noastre a găzduit avionul Tu-și echipajul acestuia. Mii de ătenl au putut vedea și admira mai perfecte și rapidă mașină zburat, avionul de pasageri cu ctie, construit de academicianul polev. Ecou al Uniunii Sovietice. est avion a făcut de cinci ori o-ul pămîntului.

Avionul Tu-104 s-a născut din cesitatea de a lega capitala re-blicilor sovietice de Moscova și a face legătura între capitala R.S.S. și capitalele țărilor euro-ne, precum și ale țărilor din alte ntinente.

Am avut fericirea să fac parte n grupul de ziariști și tehnicieni mîni care au zburat primii pe rdul acestui minunat avion. In ua de 22 august, la ora 9 (ora oscovei) avionul a decolat de pe rodromul Vnukovo, cu destinația ucurești. In regiunea Moscova, rul era acoperit cu nori groși și mică înălțime. Zburam pentru ima dată pe un avion cu reacție trebuie să mărturisesc, mă în-a emoția necunoscutului. Dar sprinderea lină, abia simțită, de mînt a avionului mă liniști pe tă. Senzațiile urcușului abia le nțeam, deși în scurt timp apara-l se ridicase la 2.000 de metri. rmăream atent acul altimetrului, tele de metri fugeau cu viteza cundarului unui ceasornic.

Avionul continua să afunde t mai adînc în pîntecul lăptos al urilor răzvrătiți de cutezanța pă-rii de argint care-i tăia fără mi-, croindu-și cale liberă spre soa-. Zadarnic bătea vîntul cu 180 n pe oră, zadarnic norii își des-rcau electricitatea în flame de c. Noi urcam sus, tot mai sus.

La 5.500 m înălțime soarele ne imi prietenește, îmbrățișîndu-ne razele lui luminoase și calde. Pe b noi, norii, asemănători unor co-si de argint, se tîrau neputincioși. U-104 nu ținea seamă de răzvră-rea cerului. Locul lui e sus, din-lo de troposferă. In stratosferă. e acea urcă 7—8—9—10.000 de etri. Am trecut troposfera. Avio-ul urcă și mai sus. Am ajuns la 0.500, apoi la 11.000 de metri. Vi-za crește ...850 km pe oră. La ălțimea la care zburăm, aerul istrează abia 25 la sută din pro-ietatea pe care o are la suprafața pămîntului. De aceea, aici, apara-tul poate atinge și viteza de 1.000 km pe oră. Jos, prin ferestrele nori-lor, se văd, mici ca niște cutii de chibrituri, cîmpiile mănoase ale col-hozurilor și sovhozurilor Ucrainei sovietice. Satele cu acoperișuri de țiglă roșie par picături de rubin într-un mozaic de ornament.

Privim din stratosferă bătrînul pămînt și respirăm același aer ca și cum am fi la Borsec. Predeal sau pe Ceahlău. Fiecare pasager are la dispoziție și o mască de oxigen, dar numeni nu s-a folosit pînă a-cum de ea. Si aici n-are nevoie. Aerul condiționat, proaspăt, poate fi respirat cu plăcere și te simți viol, ca și cum ai fi pe pămînt, în-tr-o stațiune climaterică.

Dar nu numai înălțimea și vite-za te surprind, ci și confortul de care-l ai la îndemînă. Avionul poa-te transporta 70 de pasageri, fieca-re are la dispoziție vestiar cu cu-lere unde-și poate lăsa îmbrăcă-mintea groasă, loc pentru bagaje, toaletă. In cabinele de lux, cu col locuri, sînt două măsuțe, pe care poți scrie, mînca, juca șah. Datori-tă faptului că acest avion poate parcurge distanțe lungi fără esca-lă, masa se servește pe bord. Nici nu-ți vine să crezi că la înălțimea de 11.000 de metri poți lua un ceai sau o cafea fierbinte, cu sandvișuri cu icre negre, prăjituri, fursecuri, fructe. Aici, abia poți bea ceaiul de fierbinte ce e, iar dincolo de pereții avionului frigul coboară aproape de minus 50 de grade.

Distanța de 1.600 km ce despar-te Moscova de București am par-curs-o în două ore și cinci minute.

Dacă bătrînii care n-au apucat să vadă această invenție a minții omenești, avionul, ar auzi de cuce-rirea aceasta, n-ar putea să-și în-chipuie că cei 1.600 km pe care ei îi parcurgeau cu poștalionul în 40 de zile, se pot face acum în numai două ore. Dar nu-i nevoie să re-curgem la exemple din lumea ve-che, pentru a ne putea da seama ce economie de timp se poate obține zburînd cu avionul cu reacție TU-104. Putem folosi și exemple din zilele noastre. In curînd, se va inaugura linia internațională Pra-ga-Moscova-Pekin, una din cele mai lungi linii aeriene internațio-nale, 7.140 km. Cu avionul obiș-nuit, această distanță este parcursă în 40 de ore. Avionul TU-104 va parcurge această distanță în numai 12 ore și jumătate. Viteza avionu-lui este aproape egală cu viteza de rotație a pămîntului. Dacă decolezi în timpul răsăritului soarelui și te învîrți în jurul pămîntului, vezi mereu cum răsare soarele.

Motoarele avionului au o putere egală cu a hidrocentralei Volhov (hidrocentrala de lîngă Leningrad, construită în cadrul planului de e-lectrificare). Rețeaua electrică ce străbate avionul are o lungime care ar acoperi distanța București-Periș, adică de 30 km.

Atrași de curiozitate, de dorința de a vedea, de a cunoaște, am in-trat în cabina de comandă. Pilotul principal și secundul erau într-o discuție obișnuită. Discutau și fu-mau. In locul lor lucra pilotul au-tomat. Doar telegrafistul, care nu pridideșe primind și transmițînd radiograme și navigatorul aveau de lucru.

Cînd am ajuns deasupra Galațu-lui, am început să ne pregătim ba-gajele. De aici și pînă la București timpul se măsoară cu minutele. De altfel, de prin regiunea Galați, a-vionul a și început să coboare cu cîteva sute de metri pe secundă; în avion, însă, nici viteza aceasta nu se resimte, decît în mică măsură, datorită construcției sale perfecte.

Iată-ne acasă. Avionul face două ture deasupra Capitalei, gătită în haine de sărbătoare. E doar în a-junul marei sărbători a eliberării naționale. Pe sub aparat, care des-crie un viraj de 40 de grade, încli-nare ce n-o pot obține avioanele obișnuite de pasageri, se perindă ini-ma patriei, Bucureștiul...

Aterizăm. Cobor și nu mă îndur să plec de lîngă colosul argintiu, care m-a purtat pe aripile lui la înălțimi, unde numai omul poate ajunge. Stau și-l privesc cu nesaț. Si nu pot să nu-mi amintesc în a-ceste clipe de părintele spiritual al avionului, academicianul Tupo-lev, om ce nu mai pare în floarea vieții, dar rîsul și vioiciunea lui îl țin alături de cel mai tînăr dintre tineri. E unul din fiii poporului so-vietic, al marelui popor care înalță zi de zi, sub soare, visul de aur al omenirii, comunismul.

N. PALADE

Restabilirea relațiilor diplomatice între Republica Populară Romînă și Grecia

La 25 august 1956, la Ministerul A-facerilor Străine al Greciei au fost semnate un acord privitor la regle-mentarea problemelor economice în suspensie din 1939, între Republica Populară Romînă și Regatul Greciei, precum și o declarație comună privi-toare la reluarea relațiilor diploma-tice între cele două țări.

Prin acordul sus-menționat este re-glementată problema indemnizațiilor pentru pagubele suferite în timpul războiului de către cetățenii greci din Romînia, problema răscumpărării de către guvernul romîn a vaselor de pe Dunăre aparținînd unor cetățeni greci, precum și alte probleme referitoare la bunuri din Romînia care aparțin unor cetățeni greci.

Declarația comună, semnată în același timp cu acordul, cele două guverne exprimă preocuparea lor de a restabili bunele relații între Romî-nia și Grecia și de a contribui la dez-voltarea colaborării pașnice între state, în conformitate cu principiile Orga-nizației Națiunilor Unite. In acest scop, cele două guverne au convenit să reia relațiile diplomatice pe data de 25 august 1956 și să facă schimb în cel mai scurt timp posibil de mi-siuni diplomatice cu rang de amba-sadă.

Negocierile s-au desfășurat într-un spirit amical și de înțelegere reci-procă.

Declarația comună a guvernului Republicii Populare Romîne și a guvernului Regatului Greciei cu privire la reluarea relațiilor diplomatice între cele două țări

Ca urmare la acordul cu privire la reglementarea problemelor economice pendinte din 1939 între cele două țări, semnat la Atena la 25 august 1956, guvernul Republicii Populare Romîne și guvernul Regatului Greciei, în do-rința de a restabili bunele relații între cele două țări și de a contribui la co-laborarea pașnică între state, în con-formitate cu principiile Organizației Națiunilor Unite, convin:

1. Să reia relațiile diplomatice între Republica Populară Romînă și Rega-tul Greciei de la data semnării pre-zentei declarații.

2. In acest scop să trimită în timpul cel mai scurt posibil misiuni diplomatice reciproce cu rangul de ambasade la Atena, respectiv Bucu-rești.

Atena, 25 august 1956.

Declarația a fost semnată din par-tea guvernului Republicii Populare Romîne de Al. Lăzăreanu, director în Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R., iar din partea guvernului Re-gatului Greciei de George Papadachis, director în Ministerul Afacerilor Stră-ine al Greciei.

Partidele democrat și republican din S. U. A. și-au stabilit candidații pentru viitoarele alegeri

In toamna acestui an, în Statele Unite ale Americii vor avea loc ale-geri pentru posturile de președinte și vicepreședinte al S.U.A., pentru funcțiile de guvernatori ai celor 48 de state și o parte din locurile de deputați în cele două Camere ale Parlamentului.

Principalele două partide burghe-ze care participă la aceste alegeri sînt: partidul democrat și partidul republican.

Zilele trecute, partidul democrat și-a ținut conferința națională, iar patidul republican congresul său pentru stabilirea programelor electo-rale și a candidaților la posturile de președinte și vicepreședinte al S.U.A.

Ambele partide trebuie să țină seama tot mai mult de voința ma-rii majorități a poporului american, care cere: întărirea păcii în lume, scăderea impozitelor uriașe în sco-pul înarmării ce există în S.U.A., măsuri împotriva șomajului și a rui-nării fermierilor (țăranilor), respec-tarea libertăților democratice. Pe de altă parte, însă, trusturile capi-taliste, care stăpînesc de fapt ambele partide, urmăresc cu totul altceva. Marii capitaliști, fabricanții de arma-ment, care au obținut cîștiguri de miliarde de dolari în urma pregăti-rilor războinice, cer continuarea cursei înarmărilor și a „războiului rece". Impovărarea oamenilor mun-cii cu impozite, măsuri polițienești împotriva organizațiilor democratice și muncitorești.

Deoarece influența marilor indus-triași și bancheri este predominantă, programele electorale ale ambelor partide țin seama în primul rînd de interesele claselor exploatatoare. Astfel, programul partidului demo-crat, deși se pronunță în general pentru întărirea păcii, cere continua-rea cursei înarmărilor și a politicii de pe „poziții de forță". De aseme-nea, și programul partidului repu-blican, deși evită să folosească ter-meni războinici, ca în 1952, totuși, se pronunță pentru continuarea înarmărilor și a formării de blocuri militare agresive.

Delegații la congresul partidului republican au ales în unanimitate drept candidat pentru postul de pre-ședinte pe actualul președinte al S.U.A., D. Eisenhower. Puternica in-fluență a monopolurilor capitaliste s-a resimțit la alegerea candidatului pentru postul de vicepreședinte. Mulți delegați, exprimînd voința a-legătorilor republicani, s-au pronun-țat pentru alegerea lui Cristian Her-ter, în locul actualului vicepreședin-te, R. Nixon, care s-a „remarcat" prin cuvîntările lui războinice și antidemocratice. Marii capitaliști și conducătorii partidului republican au impus însă alegerea lui R. Nixon drept candidat la postul de vicepre-ședinte.

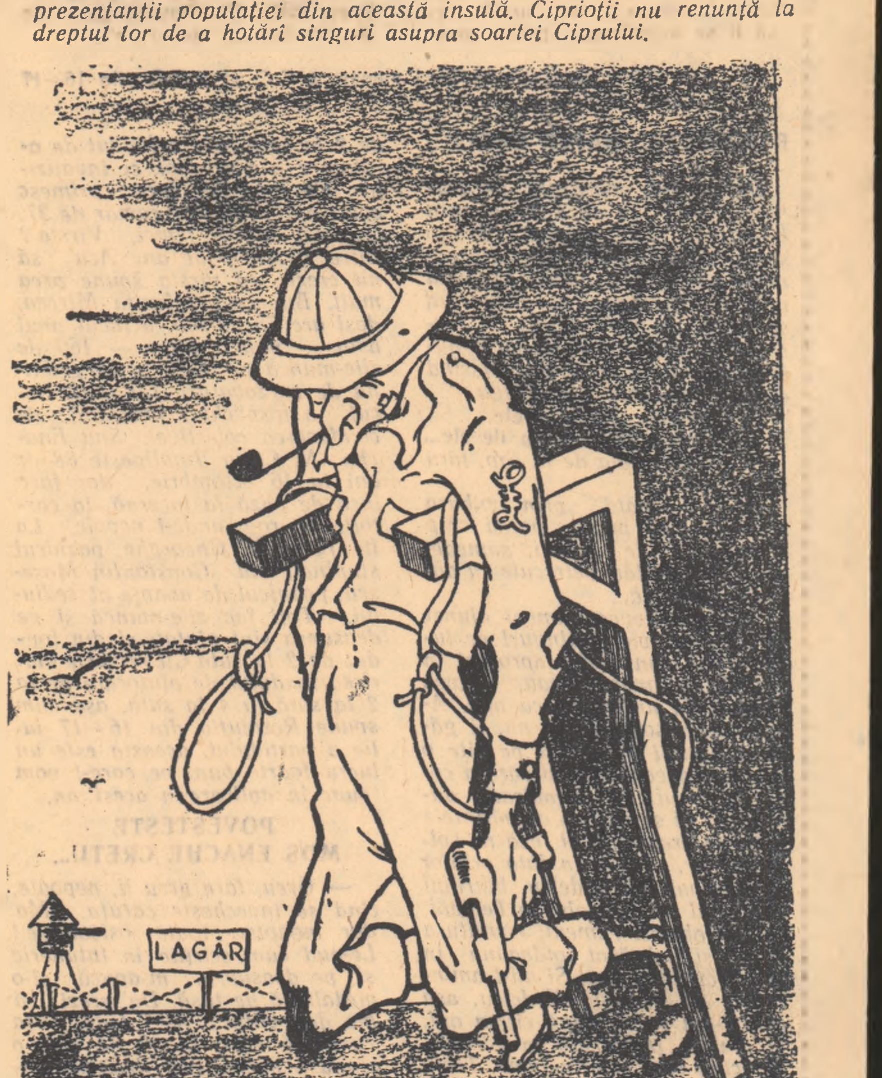
Conferința națională a partidului democrat a desemnat pe Adlai Ste-venson drept candidat la postul de președinte și pe senatorul Estos Ke-fauer la postul de vicepreședinte al S.U.A. Acest partid este sprijinit de către organizațiile sindicale și de către unele elemente liberale. Pe de altă parte, însă, în partidul demo-crat, se resimte și puternica influen-ță a unor reprezentanți reacționari ai marilor proprietari de pămînt din statele de sud ale S.U.A., așa nu-miții „dixicrați", care se pronunță pentru o politică războinică și pen-tru subjugarea populației de culoare neagră (care formează o parte în-semnată din populația statelor su-dice ale S.U.A.).

Oricare ar fi rezultatul alegerilor din S.U.A., care se vor ține în toam-na acestui an, ambele partide bur-gheze vor trebui să țină seama de voința de pace și libertate a poporu-lui american.

„CÎRJE" SLABE

Zilele trecute, autoritățile engleze de ocupație din insula Cipru (insulă din partea de răsărit a Mării Mediterane) au executat prin spînzurare trei tineri patrioți: Andreas Zakos, Charilaos Mihael și Iacovos Patatsos. După executarea acestor patrioți, în toată insula au fost luate măsuri extraordinare polițienești pentru împiedicarea oricăror manifestații.

Dar teroarea dezlănțuită nu va frînge dragostea de libertate a poporului din Cipru. Cînd vestea executării celor trei patrioți s-a răspîndit, pe întreaga insulă a izbucnit o grevă de protest. Patrioții ciprioți cer cu tărie începerea unor tratative între Anglia și reprezentanții populației din această insulă. Ciprioții nu renunță la dreptul lor de a hotărî singuri asupra soartei Ciprului.

(Desen de Nic. Nicolaescu)

SCURTE ȘTIRI AGRICOLE

● La 22 august o delegație de ecialiști în agricultură din R. D. ermană, în frunte cu locțiitorul inistrului Agriculturii și Silvi-ulturii, a plecat la Moscova pen-u a vizita Expoziția Agricolă U-ională. Delegația urmează să ia noștință de dezvoltarea agricul-rii în U.R.S.S. și de organizarea ctivității în munca de mașini și tractoare, în colhozuri și sov-ozuri.

● Pe tot cuprinsul Uniunii So-etice, strîngerea bogatelor recolte e păioase se desfășoară cu avînt. iarele anunță că pînă la 20 au-ust, colhozurile și sovhozurile au rîns recolte de pe o suprafață de 7.673.000 ha. Lucrătorii de pe ogoarele R.S.F.S.R. (Republica So-vietică Federativă Socialistă Rusă), mare Republică din .R.S.S., luptă pentru îndeplinirea ngajamentului lor de a strînge la mp și fără pierderi recolta și de da statului 200 milioane puduri cereale. O intensă întrecere se des-fășoară în prezent între agricultorii din Siberia și Kazahstan.

● După cum transmite correspon-dentul din Lahore (Pakistan), al a-genției United Press, în urma re-centelor inundații din Pakistanul de vest, au fost distruse 55.000 de case și a fost inundată o suprafață de 485.000 acri (196.279 ha.) pă-mînt arabil.

● Anul acesta, după socoteala specialiștilor, recolta mondială de bumbac va fi de 39,3 milioane ba-loturi. In S.U.A., recolta probabilă de bumbac va fi de 14,7 milioane baloturi. In S.U.A., suprafețele des-tinate culturii de bumbac au scăzut de la 10,9 milioane hectare în anul 1951—1952 la 6,8 milioane ha. în 1955—1956, suprafața aceasta fiind cea mai mică din ultimii 75 de ani. Această puternică reducere a supra-fețel rezervată culturii de bumbac se datorește greutăților de desface-re a uriașelor cantități de bumbac nevîndut care s-au adunat în ma-gazii.

● In Ceylon (stat din sudul A-siei), elefanții pricinuesc mari pier-deri recoltelor. Pentru a-și proteja pămînturile, țăranii din Ceylon au început o luptă hotărîtă împotriva elefanților, ucigînd anual aproape 50 din aceste animale.

● La Copenhaga (capitala Da-nemarcei), s-a deschis un curs spe-cial pentru viitori specialiști în producția de produse lactate, curs internațional organizat de guvernul Danemarcei și de F.A.O. (Organi-zația pentru alimentație și agricul-tură din cadrul Organizației Națiu-nilor Unite). La curs participă elevi din cinci state asiatice — Cambod-gia, Ceylon, India, Pakistan și Tai-landa. Cursanții studiază proble-mele creșterii animalelor, a trans-formării și distribuirii laptelui și a fabricării produselor lactate. Ei fac practică la instituțiile de învăță-mînt, fermele și uzinele pentru pre-lucrarea laptelui din Danemarca.

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Concurs internațional de tenis la București...

Joi, 30 august, va începe la Bucu-rești un concurs internațional de tenis. Concursul va avea loc pe tere-nurile din strada Dr. Staicovici și va dura pînă la 5 septembrie. Vor participa cei mai buni jucători de tenis din R. P. Ungară, R. P. Polo-nă, R. Cehoslovacă, R. P. Bulgaria și R. P. Romînă.

...și un altul, de atletism, la Paris

...la care au fost invitate echipele reprezentative de atleți și atlete ale R. P. Romîne, Austriei, R. F. Ger-mane și Franței. In vederea selec-ționării celor mai buni atleți și at-lete, s-a desfășurat sîmbătă pe Sta-dionul Republicii un concurs, la care au luat parte viitorii titulari ai echipelor noastre reprezentative de băieți și fete. Meciurile vor începe la sfîrșitul acestei săptămîni pe Stadionul Colombes, cel mai mare stadion din Paris.

Pe scurt

● In „Cupa campionilor euro-peni", echipa de fotbal Dinamo-București a învins cu 3—1 campi-oana Turciei, Galatasaray-Istam-bul.

● Recolta Avîntul-Reghin — Re-colta Avîntul-Tg. Mureș: 0—2. In urma acestei victorii, Recolta Avîn-tul-Tg. Mureș a trecut în fruntea clasamentului seriei I a categoriei B de fotbal.

● Voleibaliștii romîni vor susține la Paris, începînd de la 30 august, primele lor meciuri în cadrul cam-pionatelor mondiale de volei. Trage-rile la sorți pentru alcătuirea celor zece serii vor avea loc la 28 august.

Importante realizări ale consiliului sportiv regional „Recolta"-Oradea

In ziua de 15 august a.c., a avut loc la Oradea ședința de analiză a activității depuse în cadrul Spartachiadei de vară a tineretului de către consiliul sportiv regional al asociației „Recolta". Au participat delegați ai organizațiilor regionale P.M.R., U.T.M., C.C.F.S., instructori raionali, antrenori, reprezentanți ai G.A.S.-urilor Oradea, Valea lui Mihai, Marghita, Salonta, etc.

Din analiză a reieșit că, datorită muncii organizatorice și propagandistice, rezultatele tehnice au fost dintre cele mai bune. 1120 de tineri și tinere au reușit să treacă normele G.M.A. și F.G.M.A., 400 de tineri au obținut cîte 3—4 rezultate la probele G.M.A. Rezultatul cifric al Spartachiadei de vară a tineretului aparținînd asociației „Recolta" se prezintă astfel: 155.006 participanți, dintre care 126.484 băieți și 28.522 fete. In ordinea disciplinelor pentru care s-a concurat, cea mai mare participare a fost realizată de atletism (81.151 băieți și 12.352 fete), după care au urmat 22.519 la fotbal, 12.712 la volei și 10.208 concurenți la natație.

Din cei 109 muncitori, cît numără S.M.T. Marghita, 104 au luat parte la întrecerea Spartachiadei, trecînd 312 probe. Aceasta se datorește în primul rînd muncii perseverente a tovarășului Ion Guțu, organizatorul de partid al S.M.T. Marghita, care, pe lîngă sprijinul acordat, a fost el însuși în fruntea întrecerii.

Din cei 114 salariați ai S.M.T.-ului Valea lui Mihai, 102 au fost înscriși la concursuri.

O serie de succese s-au obținut și în privința construirii de baze sportive. De la începerea Spartachiadei s-au construit în regiunea Oradea, prin munca voluntară a tineretului, 66 de terenuri de volei, 2 terenuri de handbal, 7 piste G.M.A., 2 terenuri de fotbal, 1 poligon de tir.

Desfășurarea etapelor 2, 3 și 4 (faza regională) s-a făcut în condiții tot atît de bune ca și prima. La faza regională s-au prezentat 164 de sportivi și sportive, dintre care 106 de la colectivele „Recolta"-Oradea (71 băieți și 35 fete). Din cele 27 de premii I, 13 au fost cîștigate de membri ai colectivelor sportive „Recolta".

Succesele obținute de sportivii „Recoltei" nu se datoresc însă numai bunei conduceri exercitată de consiliul asociației, ci și concursului neobosit primit din partea C.C.F.S.-ului regional (președinte tov. Kuzmanyi Carol), care a sprijinit toate acțiunile „Recoltei", dînd instructorii voluntari și cadrele tehnice necesare.

Nu tot aceleași cuvinte de laudă le merită comitetul regional al Sindicatului Muncitorilor din Argricultură. Acesta nu s-a preocupat cîtuși de puțin să insufle comitetelor de întreprindere de pe lîngă unitățile agricole socialiste interes față de problemele sportului de mase.

Printre cauzele care au împiedecat o și mai bună dezvoltare a sportului în regiunea Oradea se înscrie în primul rînd lipsa echipamentului sportiv, precum și a altor materiale necesare amenajării bazelor existente. O altă lipsă este neglijarea acțiunii de atragere de noi membri în colectivele „Recolta".

Trecîndu-se la celelalte puncte ale ordinei de zi, participanții au scos în evidență atît părțile bune, cît și părțile mai puțin bune ale activității consiliului pe primul semestru al anului în curs.

Felul în care s-au desfășurat lucrările de analiză a muncii sportive pe primele șase luni și atenția cu care cei de față au urmărit fiecare problemă ridicată de raport și coraport, arată că asociația „Recolta"-Oradea are posibilități mari de dezvoltare în viitor, precum și dorința de a ridica sportul orădean pe trepte tot mai înalte, la care îl îndreptățește tradiția sa.

M. VOINEA

AGRICULTURA PESTE HOTARE

Din experiența unei cooperative agricole de producție din R. D. Germană

In numărul pe luna august al buletinului de informații „Republica Democrată Germană", editat de Ambasada Republicii Democrate Germane din București, este publicată o scrisoare a țăranului muncitor Hugo Braun, președintele cooperativei agricole de producție „Edwin Hoernle" din Eich — raionul Bernau — R.D. Germană. In această scrisoare, pe care o reproducem mai jos, președintele acestei cooperative agricole de producție împărtășește țăranilor muncitori din Republica Populară Romînă din experiența acestei unități socialiste pe tărîmul întăririi economico-organizatorice, felul cum au fost învinse greutățile și cum s-au dezvoltat toate ramurile de producție agricolă din cooperativă.

Dragi țărani muncitori din Republica Populară Romînă,

Țăranii din Republica Democrată Germană urmăresc cu atenție dezvoltarea agriculturii romînești. Pe noi ne interesează felul de viață al țăranilor muncitori din R.P. Romînă, munca lor și succesele pe care ei le înregistrează în construirea socialismului. Din experiența voastră putem învăța multe lucruri folositoare. In schimb, nici pentru voi nu va fi cu totul lipsit de interes să aflați unele lucruri despre agricultura din Republica noastră. De aceea, vreau să vă scriu despre cooperativa noastră agricolă de producție „Edwin Hoernle" din Eich, situată în împrejurimile Berlinului.

In august 1952, cînd a fost constituită cooperativa noastră agricolă de producție, puțini s-au încumetat să încerce noul. Doar trei țărani muncitori, împreună cu familiile lor, s-au înscris ca membri. La început, cooperativa avea doar o suprafață arabilă de 30 ha. Ceilalți țărani muncitori din comună au rămas pe dinafară, urmărind mersul lucrurilor. Unii cu zeflemele, alții stînd nehotărîți pe gînduri.

Dar cei trei n-au rămas multă vreme singuri. Cooperativa noastră s-a dezvoltat și s-a întărit, numărînd azi 90 de membri care posedă 412 ha de pămînt arabil. Am construit un grajd pentru adăpostirea vitelor, am înființat o crescătorie de păsări. Am construit apoi sere și am înființat o grădină de zarzavat. Aceasta din urmă însă în anul 1955. Cele trei sere și instalația de încălzire le-am cumpărat cu 50.000 de mărci. Brigada noastră proprie pentru construcții a executat fundațiile și a montat instalația. Chiar anul acesta am semănat legume (varză, morcovi, roșii, ardei etc.) pe o suprafață de 30 ha. Dat fiind faptul că sîntem situați în apropierea unui oraș mare cum este Berlinul, sectorul legumicol al gospodăriei va cîștiga în importanță.

Cea mai mare parte a veniturilor noastre provine de la crescătoria de porci, pe care am înjghebat-o în 1954 și care cuprinde aproximativ 600 de porci. Anual, noi valorificăm peste 100 tone de carne, după cum vedeți, o adevărată „friptură uriașă" pentru oamenii muncii de la noi.

Să nu credeți, dragi prieteni din Republica Populară Romînă, că dezvoltarea cooperativei noastre agricole de producție a mers așa, de la sine, fără nici un obstacol. Cîtuși de puțin. A trebuit să luptăm cu multe greutăți.

Una din problemele despre care vreau să scriu mai pe larg aci este felul în care repartizăm noi veniturile, în raport cu munca depusă și în raport cu suprafața de pămînt adusă în cooperativă. Statutul cooperativei noastre prevede că, după trecerea unei părți din venituri în contul fondului de cooperație (indivizibil), toate veniturile bănești și produsele sînt împărțite precum urmează: 20 la sută în raport cu suprafața și calitatea pămîntului adus și 80 la sută în raport cu unitățile de muncă prestate. Dar la noi a existat un timp o mare meleahnă: nu erau fixate norme precise pentru fiecare lucrare și unele munci nu erau retribuite în funcție de greutatea lor. Toate acestea dădeau naștere la certuri și dezbinări.

O asemenea situație trebuia curmată, altfel cooperativa noastră agricolă de producție n-ar fi putut face nici un pas înainte. Am stabilit deci în adunarea generală norme precise de lucru. Acum putem să controlăm munca fiecăruia, să răsplătim pe cei harnici și să combatem pe cei delăsători. Desigur, unele norme vor mai suferi ceva rectificări, căci condițiile de muncă se schimbă neîncetat în urma mecanizării treptate a diferitelor procese de producție.

Am fost nevoiți apoi să excludem din cooperativa agricolă de producție elementele care necontenit călcau statutul, îndeosebi pe acei care nu voiau să participe la munca colectivă. In urma hotărîrii unanime a adunării generale, am exclus 8 astfel de membri. Această măsură a întărit conștiința țăranilor cooperatori. Ei s-au convins că acei care încalcă mereu disciplina nu pot fi tolerați în rîndurile membrilor cooperativei agricole de producție.

A mai trebuit să facem unele schimbări și în conducerea cooperativei. De pildă, unul dintre brigadierii noștri nu era la înălțimea sarcinii sale. Nu știa să se poarte cu oamenii. Noi am fost nevoiți, în adunarea generală, să-l schimbăm din funcția de brigadier și să încredințăm această sarcină unui alt membru mai potrivit.

Astfel, noi am biruit cea mai mare parte din slăbiciunile începutului. Traiul membrilor din cooperativa noastră se îmbunătățește din an în an. Veniturile noastre cresc necontenit. In 1955, am putut plăti cîte 7.20 mărci de fiecare unitate de muncă (zi-muncă). Anul acesta, am planificat să împărțim cîte 9.38 mărci. Iar fiindcă membrii noștri prestează în medie 300 de unități de muncă (zile-muncă) anual, ei vor primi în numerar fiecare cîte 2.800 de mărci. Pe lîngă aceasta, fiecare membru va mai primi o mare cantitate de produse. Din veniturile ultimilor ani, mulți membri și-au construit case, au cumpărat motociclete, biciclete și aparate de radio.

E drept că am realizat multe pînă acum, dar în viitor va trebui să obținem succese și mai mari. In prezent, lucrăm la întocmirea unui plan de perspectivă pentru perioada 1956—1960. In planul cincinal al cooperativei noastre agricole de producție noi am prevăzut să ridicăm recolta de secară pe terenurile nisipoase de la 1.840 kg. la hectar în 1955 la 2.400 kg. la ha. în 1960. La orzul de toamnă, pe terenuri bune, am prevăzut să obținem, în 1960, 4.600 kg. la ha, iar la grîul de primăvară 3.600 kg. la ha., față de 2.050 kg. în 1955. Am prevăzut de asemenea să mărim șeptelul, ca și productivitatea lui. In prezent, avem 60 de vaci; la sfîrșitul lui 1956 vom avea 100, iar în anul 1960, 300 de vaci. Producția de lapte, care în 1955 era de 2.800 litri pe cap de vacă, va trebui să crească, în 1960, la 3.500 litri. Numărul oilor va crește, de la 260, la 460.

In prezent, lucrăm la planurile unor noi construcții de grajduri și planificăm lărgirea bazei furajere, a mecanizării lucrărilor din sectorul agricol și cel zootehnic, calificarea unui număr de membri, stabilirea unor asolamente raționale.

Aș putea să vă mai povestesc multe despre cooperativa noastră agricolă de producție; nădăjduiesc însă că am reușit să vă comunic pe această cale principalele probleme pe care a trebuit să le rezolvăm, precum și planurile noastre de viitor.

Cu salutări tovărășești

Hugo Braun

președintele cooperativei de producție agricolă „Edwin Hoernle" din Eich — raionul Bernau, Republica Democrată Germană

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20. Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".